Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 160
Marţi 8 noiemb. 1955

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R.

Să facem arături adînci pe suprafeţe cît mai mari

Datorită efortului susţinut depus de oamenii muncii de pe ogoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al doilea Congres al partidului, în ultima vreme ritmul însămînţărilor şi recoltării culturilor de toamnă s-a intensificat simţitor. In unele regiuni, cum sînt Suceava şi Galaţi precum şi numeroase raioane din regiunile Craiova, Constanţa, Piteşti, Bucureşti, Regiunea Autonomă Maghiară etc., planul însămînţărilor de toamnă a fost realizat. De asemenea, în majoritatea regiunilor ţării, recoltatul culturilor tîrzii se apropie de sfîrşit. Cu toate acestea, mai sînt unele regiuni unde aceste lucrări se desfăşoară într-un ritm nesatisfăcător, fiind mult rămase în urmă. Aşa se prezintă situaţia în regiunile Timişoara, Arad, Ploeşti, Bacău, Oradea şi Iaşi. Ştiind că orice zi de întîrziere a însămînţărilor măreşte pierderea de recoltă la cultura respectivă, organele de stat şi agricole din aceste regiuni au sarcina de a organiza, îndruma şi intensifica în aşa fel lucrările agricole de toamnă, încît, în zilele ce urmează, însămînţările să fie terminate complet pretutindeni.

In scopul creşterii simţitoare a producţiei agricole, partidul şi guvernul cheamă pe oamenii muncii din agricultură să depună eforturi sporite, să folosească cu pricepere toate mijloacele de lucru ce le au la îndemînă, spre a executa în această toamnă arături adînci pe o suprafaţă de **cel puţin 4 milioane hectare.** Realizarea acestui volum de arături — cu mult mai mare decît cel de anul trecut — va avea o importanţă covîrşitoare pentru belşugul recoltei din anul viitor. Arătura adîncă făcută în toamnă în bune condiţii agrotehnice aduce sporuri de recoltă de 25—40 la sută. Acest lucru este dovedit cu prisosinţă de recoltele mari obţinute de pe suprafeţele de teren arate adînc din toamnă şi îngrăşate cu balegar putred. De exemplu, ţăranul muncitor Mărcuş Mihail din comuna Corneşti, Regiunea Autonomă Maghiară, arîndu-şi ogorul adînc din toamnă şi aplicînd şi alte reguli agrotehnice, a strîns o recoltă de 47.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar, iar ţăranul muncitor Serghei Francisc din comuna Beşolata, raionul Aleşd, regiunea Oradea, datorită executării aceleeaşi lucrări, a dobîndit o producţie de 31.000 kg de cartofi la hectar.

Experienţa a dovedit că, în condiţiile de sol şi climă din ţara noastră, putem obţine recolte mari şi constante la orice cultură, numai dacă pe lîngă aplicarea celorlalte reguli agrotehnice pregătim bine terenul prin executarea arăturilor adînci de toamnă. Pămîntul arat adînc în toamnă şi lăsat peste iarnă în brazdă crudă se fărîmiţează datorită îngheţului şi dezgheţului, devine afînat, absoarbe aproape toată apa provenită din ploi sau din topirea zăpezilor şi o păstrează timp îndelungat, ceea ce creează condiţii deosebit de prielnice încolţirii, creşterii şi rodirii culturilor semănate în primăvară. Arătura adîncă făcută în toamnă este totodată şi un mijloc de distrugere a buruienilor şi diferiţilor dăunători ai culturilor. Primăvara, în terenul arat adînc de cu toamnă, semănatul poate fi făcut la timpul optim după afînarea superficială a solului cu cultivatorul.

Inţelegînd din proprie experienţă importanţa hotărîtoare pe care o are pentru belşugul recoltei viitoare pregătirea încă din toamnă a terenurilor ce vor fi însămînţate în primăvară, muncitorii din gospodăriile de stat, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din cuprinsul regiunilor Craiova, Hunedoara, Regiunea Autonomă Maghiară, Piteşti etc., şi-au organizat munca în aşa fel, încît, o dată cu executarea însămînţărilor şi recoltărilor, au putut efectua un mare volum de arături adînci de toamnă şi desţeleniri. Pînă la sfîrşitul săptămînii trecute, în aceste regiuni au fost executate arături adînci pe suprafeţe ce reprezintă între 42—59 la sută din terenurile ce vor fi însămînţate în primăvară.

Trebuie însă arătat că în majoritatea regiunilor aceste importante lucrări sînt mult rămase în urmă. In regiunea Bîrlad, de pildă, pînă la 1 noiembrie nu fuseseră executate arături adînci decît 9,9 la sută din suprafaţa planificată, iar desţeleniri pe 9,2 la sută. De asemenea, în regiunile Galaţi, Constanţa şi Bacău, arăturile adînci de toamnă s-au efectuat într-un volum ce reprezintă abia 11—13,6 la sută din suprafaţa planificată, iar desţeleniri s-au făcut în proporţie de 7,3—9,6 la sută.

Timpul este înaintat şi zi de zi vremea devine tot mai puţin prielnică executării muncilor agricole. De aceea, este necesar ca în aceste zile organele de stat şi agricole să ia grabnice măsuri pentru mobilizarea tuturor forţelor de lucru în vederea terminării însămînţărilor şi intensificării ritmului de executare a arăturilor adînci şi desţelenirilor în toate regiunile ţării.

O dată cu executarea arăturilor adînci, trebuie să se îngroape sub brazdă gunoi de grajd în cantităţi de 15—20 tone la hectar în terenurile nisipoase şi cu umezeală puţină şi de 25—30 de tone la hectar în terenurile din regiunile reci şi cu ploi multe.

Prin executarea din toamnă a arăturilor adînci de calitate, s-ar putea obţine în plus, de exemplu, de pe cele 3.500.000 ha ce se cultivă la noi cu porumb, o producţie de 1.750.000 tone de porumb — socotind că producţia medie la hectar ar fi doar de 2.000 kg.

Sarcina trasată de partid şi guvern, de a efectua în toamna acestui an peste 4 milioane ha de arături adînci, poate şi trebuie să fie îndeplinită. Nici o palmă din terenurile ce vor fi însămînţate în primăvară să nu rămînă nearate în toamnă. In gospodăriile colective şi întovărăşiri, terenurile trebuie eliberate repede, pentru ca tractoarele S.M.T.-urilor să poată îndeplini în timp util lucrul. Totodată, însă, trebuie folosite din timp atelajele proprii. Ţăranii muncitori de pe întreg cuprinsul ţării să caute a se întrajutora, urmînd exemplul celor care au practicat acest sistem de lucru şi au obţinut bune rezultate.

Staţiunile de maşini şi tractoare sînt chemate să dea un aport preţios la executarea unui cît mai sporit volum de arături adînci de toamnă şi desţeleniri.

Inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să desfăşoare o largă muncă de mobilizare a ţăranilor muncitori pentru efectuarea arăturilor adînci şi desţelenirea terenurilor neproductive pe suprafeţe cît mai mari. Ei trebuie să-i convingă pe aceştia despre avantajele executării acestor lucrări şi ale îngrăşării terenului cu gunoi de grajd, folosind în acest scop exemple luate chiar din comuna sau satul respectiv. Totodată, agronomii trebuie să înveţe pe ţăranii muncitori care anume terenuri trebuie arate, la ce adîncime se face arătura în funcţie de tipul de sol şi plantele ce vor fi cultivate şi să le arate că terenurile arate adînc şi cele desţelenite nu se grăpează, ci se lasă în brazdă crudă.

Făcînd arături adînci pe suprafeţe cît mai mari, desţelenind terenurile neproductive, îngrăşînd ogoarele cu gunoi de grajd, oamenii muncii de pe ogoare vor putea pune în toamna aceasta baze trainice recoltei anului viitor.

Cu ei ne mîndrim

Ion Gh. Voicu din Amaru

Sînt unii oameni temători în faţa noului. O fi bine, zic ei, da'... să-ncerce întîi altul. Se dovedeşte a fi treabă cu folos, oi face şi eu la fel. Iese prost? Păgubească cel ce-a îndrăznit.

Alţii, însă, păstrează la orice vîrstă acelaşi interes viu, clocotitor, pentru tot ceea ce reprezintă noul. Nu-i descurajează o înfrîngere sau chiar mai multe. Merg înainte. Şi pînă la urmă, întotdeauna izbîndesc.

Un asemenea om este şi ţăranul muncitor Ion Gh. Voicu din comuna Amaru, raionul Mizil. A împlinit de curînd 60 de ani. Cînd e vorba de făcut o treabă, se încumetă a se întrece cu unul de 20. Iar cît priveşte setea de cunoştinţe noi şi dorinţa de a-şi lucra pămîntul după cele mai înaintate metode, încă n-are unul pe potriva lui în toată comuna. Dovezi? Cîte poftiţi. Cînd, acum vreo cîtiva ani, a fost vorba să se încheie contracte de lucrare a pămîntului cu tractoarele S.M.T.-ului Mihăileşti, cine a fost primul? Ion Gh. Voicu.

— Păi, poate sta alături puterea maşinii — spunea el celorlalţi — cu aste două hîţe de cai pe care le am? Şi-apoi, în broşurile pe care le-am citit, scrie negru pe alb că arătura adîncă făcută de tractor aduce mare spor de recoltă. Asta-i.

Şi Ion Gh. Voicu a semnat apăsat contractul. Nu i-a părut rău. In brazdele trase de tractor, a crescut mîndreţe de cultură, care a legat rod bogat nemaiîntîlnit prin partea locului.

Cît despre semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat, Voicu a rămas de pomină. Auzise el la cămin o conferinţă despre metoda asta, citise şi niscai broşuri şi, ce şi-a zis? Pînă or fi gata cu marcatorul ăi de la sfat, ce să mai aştept? A împrumutat un colac de sîrmă de la cooperativă şi în zorii zilei următoare s-a dus la cîmp. După ce a întins sîrma şi a tras de-a lungul ei linii în curmeziş şi curmeziş, a început să pună boabele la fiecare întretăiere. Nevastă-sa, cînd a venit să-i aducă mîncarea de nămiezi şi a văzut pămîntul împărţit în sumedenie de pătrate, să cadă jos, nu alta. Dar el şi-a văzut înainte de treabă.

Şi nu s-a căit. Cînd porumbul lui era la a doua praşilă, cel al vecinului său Ioniţă D. Noica abia răsărise. Din care întîmplare, cei din Amaru au tras învăţătură bună, iar astăzi, aproape toţi seamănă porumbul în pătrat...

*

Cele 5 pogoane ale lui Voicu au rodit din belşug şi în ăst an. De pe două pogoane şi jumătate semănate cu porumb a scos 78 saci. Cum ar veni, peste 5000 kg de porumb boabe la hectar. De pe un pogon de sfeclă, 16.000 kg. La floarea-soarelui, 800 kg. de pe un pogon.

Primul pe comună care a terminat însămînţările tot Voicu a fost. Restul pămîntului l-a făcut ogor de toamnă. Cota către stat, tot primul a dat-o. Acum, cînd toamna e pe sfîrşite, credeţi oare că Voicu stă pe vatră? Sau că a făcut prieteşug la toartă cu stacana de turburel? Nicidecum. Cînd i-am călcat pragul deunăzi, tocmai alegea porumbul pentru sămînţă. Mi-a mărturisit că-l bate un gînd: în primăvară vrea să încerce a cultiva pe o parcelă porumb hibrid.

Mi-a arătat, pe un raft, cîteva broşuri noi-nouţe.

— Pînă una alta, mi-am pregătit cărtuliile astea. Ştii, iarna-i lungă şi-i păcat să treacă fără folos.

S. LEONARD

Oamenii muncii au sărbătorit cu mult entuziasm ziua de 7 Noiembrie

In Capitală

* *

Adunarea festivă

Duminică după-amiază a avut loc la Teatrul de Operă şi Balet din Capitală adunarea festivă consacrată celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Adunarea a fost organizată de Comitetul orăşenesc Bucureşti al Partidului Muncitoresc Romîn şi de Sfatul popular al Capitalei.

Sala, împodobită sărbătoreşte, este feeric luminată. Pe fundalul scenei, drapat în roşu, se află un mare medalion înfăţişînd pe Lenin şi Stalin.

Participanţii, în picioare, salută cu aplauze puternice sosirea conducătorilor partidului şi guvernului.

In prezidiul adunării iau loc tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, I. Chişinevschi, acad. M.B. Mitin, redactorul şef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!", Gh. Apostol, Al. Moghioroş, E. Bodnăraş, M. Constantinescu, C. Pîrvulescu, P. Borilă, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, N. Ceauşescu, D. Coliu, general colonel Al. Drăghici, J. Fazekaş, colonel P.P. Voronin, ataşatul militar al Uniunii Sovietice la Bucureşti, S. Bughici, D. Petrescu, Al. Bîrlădeanu, Constanţa Crăciun, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, Şt. Voitec, general locotenent I. Tutoveanu, Th. Iordăchescu, prof. ing. Şt. Bălan, acad. I. Murgulescu, Fl. Dănălache, V. Cristache, C. Fulger, acad. S. Stoilov, Stela Enescu, Aurel Mihale, Valeria Matei, muncitoare fruntaşă la F.R.B., Ştefan Mihai, muncitor fruntaş la Complexul C.F.R. Griviţa Roşie, Maria Fanache, preşedinta gospodăriei colective Roseţi, regiunea Bucureşti.

La adunare iau parte membri ai C. C. al P.M.R., ai guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, înalţi demnitari de stat, cunoscuţi oameni de ştiinţă, artă şi literatură, activişti de partid şi ai organizaţiilor obşteşti, militari ai Forţelor Armate, reprezentanţi ai presei romîne şi străine, fruntaşi în producţie din întreprinderile Capitalei.

In loji iau loc membri ai corpului diplomatic: ambasadorii extraordinari şi plenipotenţiari ai R.P.D. Coreene — Den Em, R.D. Germane — W. Eggerath, R.P. Ungare — L. Pataki, R.P. Bulgaria — S. Pavlov, R. Cehoslovace — J. Sedivy, R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici, R.P. Albania — M. Lako, R. P. Chineze — Ke Bo-nian, R. P. Polone — J. Izydorczyk; A. Parodi, însărcinat cu afaceri al Elveţiei, J. Medoro Delfino, însărcinat cu afaceri ad-interim al Argentinei, Salah Saber, însărcinat cu afaceri ad-interim al Egiptului, Matti Pyyko, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei şi alţii membri ai corpului diplomatic.

Sînt intonate Imnurile de stat ale R.P.R. şi U.R.S.S.

Adunarea a fost deschisă de prof. ing. Şt. Bălan, preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei.

A luat cuvîntul tov. Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, care a vorbit despre cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Participanţii la adunare au manifestat cu entuziasm pentru marea Uniune Sovietică, care a deschis omenirii drumul spre socialism, pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Ei şi-au exprimat ataşamentul faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, hotărîrea de a munci pentru victoria socialismului în patria noastră.

Tov. V. Cristache, prim-secretar al Comitetului regional Bucureşti al P.M.R., a dat apoi citire scrisorii de salut adresate de participanţii la adunare C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

In încheierea adunării a avut loc un concert festiv la care şi-au dat concursul artiştii sovietici: soprana Goar Gasparian, artistă a poporului din R.S.S. Armeană, pianistul Iakob Zak solist al Filarmonicii de Stat din Moscova, şi violonistul Igor Oistrach, precum şi artistul poporului Petre Ştefănescu-Goangă, Ion Dacian, artist emerit, Irinel Liciu şi Gabriel Popescu, solişti ai Teatrului de Operă şi Balet, şi soprana Blanche Adelstein.

Concertul s-a bucurat de un mare succes.

(Agerpres).

Mitingul oamenilor muncii

O mulţime însufleţită a umplut tribunele marelui stadion al „Republicii", iar zeci de mii de oameni se revarsă acum în mijlocul stadionului. Atmosfera e plină de voioşie: Bucureştiul muncitor, capitala ţării noastre libere, sărbătoreşte neuitata zi în care eroicele popoare din Răsărit au păşit pe calea unei vieţi noi. Panouri uriaşe, inscripţii în cinstea celei de-a 38-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, în cinstea unităţii oamenilor muncii din întreaga lume, în cinstea prieteniei dintre popoarele romîn şi sovietic. Oamenii muncii au adus portrete ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, ale conducătorilor sovietici, ale conducătorilor partidului şi guvernului nostru, ale fruntaşilor partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Ora 10. Intîmpinaţi cu puternice aplauze, în tribuna centrală iau loc tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, A. A. Epişev, ambasadorul U.R.S.S. la Bucureşti, I. Chişinevschi, acad. M. B. Mitin, redactorul şef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!", Gh. Apostol, Al. Moghioroş, general de armată Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, P. Borilă, N. Ceauşescu, D. Coliu, general colonel Al. Drăghici, S. Bughici, D. Petrescu, Al. Bîrlădeanu, acad. prof. C. I. Parhon, acad prof. Traian Săvulescu, J. Fazekaş, Constanţa Crăciun, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, Sorin Toma, St. Voitec, general locotenent Gh. Pintilie, Liuba Chişinevschi, Th. Iordăchescu, Fl. Dănălache, prof. ing. Şt. Bălan, Cornel Fulger, V. Em. Galan, scriitor, Ion Dragomir, muncitor fruntaş la uzinele „Mao Tze-dun".

In tribune se află membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, reprezentanţi ai vieţii ştiinţifice, artistice şi culturale, conducători ai organizaţiilor obşteşti, activişti de partid, militari, reprezentanţi ai presei romîne şi străine, fruntaşi în întrecerea socialistă din marile întreprinderi ale Capitalei. Au participat de asemenea membri ai corpului diplomatic.

Se intonează Imnul de stat al Republicii Populare Romîne şi Imnul de stat al Uniunii Sovietice.

Un grup de pionieri urcă în tribună şi oferă flori conducătorilor partidului şi guvernului.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

A luat apoi cuvîntul tov. Gh. Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

In repetate rînduri, cuvîntarea a fost subliniată cu ovaţii puternice şi aplauze îndelungate. Cu fierbinte entuziasm, mulţimea adunată pe stadion a manifestat pentru marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru Ţara Sovietică, pentru Partidul Muncitoresc Romîn şi guvernul R.P.R., pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi popoarele sovietice.

A luat apoi cuvîntul tov. A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Chiar înainte de traducerea din ruseşte a unor fraze, zeci de mii de oameni, înţelegîndu-le, izbucneau în aplauze călduroase. Cînd vorbitorul a amintit cuvintele rostite de tov. N. S. Hruşciov la Bucureşti, cu prilejul lui 23 August, asistenţa din tribune, cu deosebită însufleţire, s-a ridicat în picioare manifestînd îndelung pentru frăţia dintre popoarele romîn şi sovietic.

A vorbit apoi tov. Ion Dragomir, fruntaş în întrecerea socialistă la uzinele „Mao Tze-dun" din Capitală. Pe stadionul „Republicii" a răsunat apoi acordurile solemne ale Internaţionalei. Mitingul a luat sfîrşit.

Marele miting a fost o nouă mărturie, plină de căldură, a marii prietenii pe care poporul nostru o nutreşte faţă de gloriosul popor sovietic, faţă de statul născut în focul Marii Revoluţii Socialiste. Văpaia neuitatului Octombrie luminează drumul spre fericire.

In provincie

*

La Oraşul Stalin

Cel de al 38-lea 7 Noiembrie a fost sărbătorit cu însufleţire de oamenii muncii de naţionalitate romînă, maghiară şi germană din oraşul şi regiunea Stalin.

Despre însemnătatea internaţională a celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a vorbit tov. Maxim Bergheanu, prim secretar al Comitetului regional de partid.

Vorbitorul a arătat că anul acesta oamenii muncii au obţinut importante succese în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" şi-au îndeplinit angajamentele luate dînd pînă acum 14.324.000 lei acumulări socialiste peste plan din cele 17 milioane propuse a fi realizate pînă la sfîrşitul anului. De asemenea oamenii muncii de pe ogoarele raionului Făgăraş, precum şi cei din sectorul socialist al agriculturii din raionul Sighişoara au terminat însămînţările de toamnă.

La Timişoara

In dimineaţa zilei de 7 Noiembrie, în piaţa Operei din oraşul Timişoara s-au adunat zeci de mii de oameni ai muncii de naţionalitate romînă, maghiară, germană, sîrbă, să sărbătorească împreună, în cadrul unui miting festiv, cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Mitingul a fost deschis de tov. Mihai Munteanu, preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Timişoara.

A luat cuvîntul tov. Dumitru Fodor, membru în biroul regional de partid Timişoara, care a vorbit despre cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Oamenii muncii din regiunea Timişoara au întîmpinat ziua de 7 Noiembrie cu noi succese în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a primului plan cincinal, pentru sporirea producţiei agricole.

Sprijinul multilateral acordat de Uniunea Sovietică ţării noastre a constituit un preţios ajutor şi pentru muncitorii, tehnicienii şi inginerii din întreprinderile „Industria Metalurgică Bănăţeană", Combinatul metalurgic Reşiţa, etc. care şi-au îndeplinit pînă în 7 Noiembrie sarcinile planului cincinal.

Gospodăriile de stat, staţiunile de maşini şi tractoare, cele 275 de gospodării colective şi întovărăşiri, precum şi un număr însemnat de ţărani fruntaşi ai recoltelor bogate au obţinut, aplicînd bogata experienţă a agriculturii sovietice, succese însemnate în lupta pentru sporirea producţiei la hectar. Colectiviştii din Sînmartinul Sîrbesc au realizat de pe 350 ha. o producţie medie de 4500 kg. porumb boabe la hectar. In cinstea zilei de 7 Noiembrie, organizatorii de la S.M.T. Orţişoara şi-au îndeplinit sarcinile planului cincinal.

Sărbătorirea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a continuat pînă seara tîrziu. La teatrele, cinematografele, cluburile muncitoreşti şi căminele culturale din regiune au avut loc numeroase manifestări artistice.

La Tîrgu Mureş

Dimineaţa zilei de 7 Noiembrie, piaţa Eroilor Sovietici din Tg. Mureş. Mii de oameni ai muncii romîni şi maghiari s-au adunat la mitingul sărbătoresc închinat celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

După intonarea Imnurilor de stat ale R.P.R. şi U.R.S.S., mitingul a fost deschis de tov. Kiss Albert, prim secretar al Comitetului orăşenesc P.M.R. Tg. Mureş.

Despre însemnătatea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie au vorbit în limba romînă tov. Alexandru Raţiu, membru în Biroul comitetului regional P.M.R., în limba maghiară tov. Ludovic Jakab, secretar al Comitetului regional P.M.R.

Pînă în prezent, un număr de 38 de întreprinderi industriale din regiune au îndeplinit sarcinile planului cincinal.

Şi oamenii muncii de pe ogoarele regiunii au întîmpinat ziua de 7 Noiembrie cu realizări deosebite. Mecanizatorii de la S.M.T. Sf. Gheorghe şi-au îndeplinit zilele acestea planul pe campania de toamnă în proporţie de 102,5 la sută, iar planul anual de producţie în proporţie de 112,5 la sută. Tot zilele acestea mecanizatorii de la S.M.T. Reghin au raportat partidului îndeplinirea planului ce le revenea în campania agricolă de toamnă.

In preajma zilei de 7 Noiembrie, membrii gospodăriilor agricole colective, ai întovărăşirilor agricole, cît şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din raioanele Ciuc şi Odorhei au raportat cu mîndrie terminarea în întregime a lucrărilor agricole de toamnă.

Expoziţia-tîrg a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor din regiunea Bucureşti

Frumos e pavoazată uriaşa clădire a halelor Obor din Capitală acum, în aceste zile! Numeroasele grafice şi panouri, alături de inscripţia de pe frontispiciul clădirii, vestesc trecătorilor că aici s-a deschis o expoziţie-tîrg, unică în felul ei, a gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole din regiunea Bucureşti. Expoziţia are scopul, pe de o parte, să popularizeze realizările însemnate obţinute de colectiviştii şi întovărăşiţii din regiune, iar pe de altă parte, de a da acestora posibilitatea să contribuie la aprovizionarea populaţiei Capitalei în vederea iernii, cu produse alimentare.

Am vizitat expoziţia împreună cu unul din primele grupuri de cetăţeni care, după cum era şi firesc, au venit aici cu dublu scop: în calitate de vizitatori şi în calitate de cumpărători.

In incinta halelor, într-un hol frumos amenajat, este ilustrat prin tablouri şi grafice, ca şi prin exponate, drumul parcurs de la înfăptuirea lor şi pînă acum de către gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole din regiunea Bucureşti.

Printr-un grafic este redat, comparativ cu anul 1944, gradul de utilare cu maşini şi tractoare a agriculturii din regiunea Bucureşti. In 1944, la fiecare 722 ha de teren nu era decît un singur tractor, la 90 ha de păioase doar o singură secerătoare-legătoare. Despre combine nici nu putea fi vorba. Azi, numărul tractoarelor a crescut în această regiune: acum la fiecare 396 ha există un tractor, iar la 48 ha de păioase o secerătoare. La acestea se adaugă cele 144 de combine autopropulsate existente în regiune şi un mare număr de alte maşini şi unelte agricole.

In altă parte a expoziţiei, pe o hartă ce reprezintă regiunea Bucureşti, este indicat, prin 186 de puncte roşii, numărul gospodăriilor agricole, prin 432 de puncte albastre — numărul întovărăşirilor agricole şi prin 36 de steluţe albastre — numărul S.M.T.-urilor din regiune. Mii şi mii de familii ale ţăranilor muncitori din regiune, ascultînd îndemnul partidului, şi-au unit pămînturile şi principalele mijloace de lucru, alcătuind gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole. Despre izbînda lor vorbesc cifrele din grafice şi panouri, vorbesc diversele produse agricole aduse aici. O singură vacă aveau colectiviştii din comuna Cuza Vodă, raionul Călăraşi, cînd au pus bazele gospodăriei lor colective. Azi, colectiviştii din această comună au 24 de vaci cu lapte, 148 de porci, 919 oi, 29 de colonii de albine etc. Producţiile medii obţinute de ei la hectar, faţă de ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale sînt mai mari cu 38 la sută la grîu, 42 la sută la porumb etc.

După ce parcurg expoziţia, sutele de vizitatori intră în hala mare unde se află tîrgul. Aici, pe o parte şi pe alta, sînt aşezate standurile încărcate cu produse agricole ale celor 200 de gospodării colective şi întovărăşiri agricole care participă la expoziţia-tîrg. Peste 80 de vagoane de diferite produse au fost expuse spre vînzare. De la făina de grîu albă ca spuma, adusă de colectiviştii din Călăraşii Vechi, pînă la vinul gustos adus de cei din părţile Drăgăneştilor, de la sutele de păsări aduse de colectiviştii din Slobozia-Mîndra şi din alte gospodării, pînă la mierea de albine, cartofi, fructe, etc., cumpărătorii găsesc la expoziţia-tîrg, la preţuri avantajoase, multe produse agricole de care au nevoie.

Timp de 10 zile, cît va fi deschisă expoziţia-tîrg, sute şi sute de cetăţeni ai Capitalei vor putea admira realizările colectiviştilor şi întovărăşiţilor din regiunea Bucureşti şi-şi vor putea cumpăra la preţuri avantajoase multe produse alimentare.

S. GAVRILĂ

Aspect de la mitingul oamenilor muncii de pe stadionul Republicii din Capitală.

Doftana — şcoală a călirii revoluţionare

*
C. AGIU
* *

Intunecata istorie a Doftanei, teribila puşcărie de pe Valea Telegii, începe o dată cu inteţirea luptei maselor populare împotriva cîrmuirii nedrepte, împotriva asupririi sîngeroase a exploatatorilor. Mai înainte de răzmeriţa lui Tudor Vladimirescu, cam pe la începutul secolului trecut, Iancu Jianu, haiduc iubit de sărmani şi urît de boieri, a fost prins, legat în fiare şi azvîrlit în ocna Doftanei, o groapă ce se afla în apropierea locului pe care s-a construit mai tîrziu închisoarea. In groapa Doftana, Iancu Jianu a putrezit de viu, spre liniştea boierilor şi neguţătorilor de atunci, în care vestitul haiduc vîrîse spaima.

Dar nu le-a fost dat boierilor să aibă linişte multă vreme. In locul lui Iancu Jianu s-au ridicat alţi răzvrătiţi. Intr-atît a crescut numărul lor, încît groapa a devenit neîncăpătoare şi cîrmuirea s-a grăbit să facă o închisoare la suprafaţă. In anul 1843, sub domnia lui Gh. Bibescu, s-a construit închisoarea Telega. Construirea penitenciarului Doftana a început în 1890 şi a durat vreo 10 ani.

In 1907, închisoarea a fost tixită cu ţărani din toate colţurile ţării: fruntaşii răsculaţilor. O dată cu încarcerarea lor, stăpînirea burghezo-moşierească i-a dat Doftanei o semnificaţie politică cu totul deosebită de a altor închisori din ţară.

In celulele reci şi întunecoase, adevărate morminte, ţăranii din satele răsculate au fost supuşi unui regim diavolesc de exterminare. La Doftana au pierit sute de luptători pentru pămînt şi libertate.

In cimitirul de la „Trei pruni" sînt îngropaţi laolaltă eroi şi martiri ai clasei muncitoare şi ţărani răsculaţi în întunecatul an 1907.

Din anul 1921, an în care Partidul Comunist din Romînia s-a format şi s-a pus în fruntea luptelor pentru eliberarea naţională şi socială a maselor muncitoare de la oraşe şi sate Doftana devine cea mai înspăimîntătoare închisoare din ţară în care sînt aruncaţi cei mai buni fii ai poporului muncitor — comuniştii. Crezînd că îşi vor putea salva de la pieire sîngeroasa lor stăpînire, burghezia şi moşierimea au dezlănţuit împotriva maselor populare, în fruntea cărora se găsea tînărul Partid Comunist Romîn, un val de teroare cum nu mai fusese pînă atunci în ţara noastră.

Toţi participanţii la Congresul de constituire a Partidului Comunist au fost arestaţi şi, o dată cu ei, au fost arestaţi, pe tot cuprinsul ţării sute de muncitori, ţărani şi intelectuali progresişti.

Doftanei i se hărăzise un rol precis: rolul de a-i speria pe muncitorii şi ţăranii care se ridicau împotriva stăpînirii pentru a-i face ca, la auzul numelui acestei teribile puşcării, să renunţe la luptă.

In vederea atingerii acestui scop, burghezia şi moşierimea nu s-au dat înapoi de la nici o mîrşăvie, de la nici o crimă. In Doftana au fost concentraţi călăii cei mai sălbateci, cei mai lipsiţi de simţ omenesc. Deţinuţilor li s-au aplicat cele mai crude metode de schingiuire; provocările şi bătăile sistematice, înfometarea, izolarea în secţiile întunecoase sînt doar unele dintre metodele folosite de schingiuitori. „Haşul", cu lanţurile la mîini şi la picioare, cu frigul şi postul negru de trei ori pe săptămînă, cu maltratările fără de sfîrşit, completau viaţa de chin a deţinuţilor revoluţionari.

Ca urmare a acelui regim de exterminare, în Doftana au pierit, asasinaţi de fostul regim burghezo-moşieresc, luptători ca Ion Fonaghi, Lisavoi, Imatoc, Mereniuk, Sevcenko, Pomogrin; alţii şi-au dat sfîrşitul după ce au scăpat din închisoare, iar alţii au rămas suferinzi pentru tot restul vieţii lor.

Burghezia şi moşierimea s-au înşelat însă cînd au crezut că închisorile, schingiuirile şi asasinatele sînt arme cu ajutorul cărora vor putea pune stavilă mersului înainte al istoriei poporului nostru.

Deţinuţii au dovedit că doftanele, cu tot cortegiul lor de maltratări, nu pot sfărîma avîntul şi solidaritatea în luptă a oamenilor muncii educaţi şi conduşi de partid. Comuniştii nu au putut fi înfrînţi. Ei au continuat lupta şi între zidurile întunecate ale celulelor, reuşind să păstreze o permanentă legătură cu tovarăşii din afară şi cu masele de oameni ai muncii. Poporul muncitor i-a sprijinit totdeauna pe fiii lui întemniţaţi. Sub conducerea Partidului Comunist, Ajutorul Roşu, sindicatele etc., au organizat puternice acţiuni de solidaritate cu cei închişi. Puternice demonstraţii muncitoreşti au fost organizate deseori chiar şi în faţa zidurilor negre ale Doftanei.

La 10 noiembrie anul acesta, se împlinesc 15 ani de cînd Doftana şi-a încheiat rolul ei ucigaş. Faptele sînt prea bine cunoscute. In timpul unui cutremur, Doftana s-a dărîmat şi a ucis sub dărîmăturile sale 14 luptători comunişti, fii devotaţi ai clasei muncitoare, printre care şi Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist.

Prăbuşirea Doftanei n-a fost o întîmplare nenorocită, ci o crimă premeditată a guvernului fascist din vremea aceea.

Ilie Pintilie, în închisoarea Doftana
Pictură de S. H. SARU

Incă din anul 1929 fusese consemnat de către inginerii şi arhitecţii Direcţiei generale a închisorilor că zidurile Doftanei şubrezite de vreme ameninţă să se prăbuşească şi constituie un pericol permanent pentru viaţa deţinuţilor. In urma cutremurului din 22 octombrie 1940, crăpăturile din ziduri deveniseră atît de mari încît puteai trece braţul întreg dintr-o celulă într-alta. Dîndu-şi seama de pericolul ce-i pîndea, deţinuţii revoluţionari au avertizat atunci Direcţia generală a închisorilor de pericolul prăbuşirii şi au cerut evacuarea Doftanei.

Impotriva constatării specialiştilor oficiali, cît şi a evidenţei de care orice om cît de cît cinstit ar fi ţinut seama, Direcţia generală a închisorilor a răspuns la cererea de evacuare a comuniştilor că închisoarea mai poate rezista cel puţin 10 ani.

Nici trei săptămîni n-au trecut însă de la acel cutremur cînd, în urma unui alt cutremur, penitenciarul Doftana s-a nărui complet.

...Spre cimitirul „Trei pruni", supravieţuitorii mîrşavului asasinat duceau pe umerii lor trupurile fără viaţă ale celor ce le fuseseră devotaţi şi buni tovarăşi de luptă.

Guvernul fascist îşi realizase planul său cinic şi criminal, ucigînd 14 luptători din primele rînduri ale clasei muncitoare. „Doftana" îşi îndeplinise ultima sa misiune mîrşavă. La 10 noiembrie 1940, Doftana, instrument de tortură în mîinile jefuitorilor şi asupritorilor poporului nostru muncitor, a încetat să mai existe.

Patru ani mai tîrziu, în condiţiile prielnice create de înaintarea vertiginoasă a Armatei Sovietice, forţele patriotice, conduse de Partidul Comunist Romîn, au doborît de la putere guvernul fascist al generalului călău Antonescu. Stăpînirea burgheziei şi moşierimii s-a prăbuşit. Comuniştii au ieşit din închisori. Tovarăşii care au pătimit între zidurile Doftanei conduc astăzi cu pricepere destinele ţării pe drumul construirii orînduirii socialiste, al fericirii oamenilor. In anii de temniţă, în ciuda teroarei şi împotriva socotelilor guvernanţilor, ei s-au pregătit pentru vremea de libertate în care credeau ca în lumina soarelui. Ei au transformat Doftana într-o adevărată universitate de partid. Din afară li se trimiteau scrise pe foiţă de ţigară, ca să fie greu de descoperit de zbirii Siguranţei, operele marilor dascăli ai proletariatului. Aceste foiţe, care abia de se pot citi cu lupa, erau citite de deţinuţi la lumina puţină ce se strecura printre zăbrelele celulelor.

Sub regimul nostru, fostul penitenciar a fost transformat în muzeu. Vizitînd muzeul Doftana, oamenii muncii din ţara noastră au prilejul să cunoască pagini glorioase din istoria luptelor duse de Partidul Comunist Romîn pentru libertate. Din amintirea poporului nostru nu se va şterge niciodată dragostea nemăsurată pentru eroii şi martirii clasei muncitoare care la Doftana sau în alte închisori au purtat neîntinat steagul luptei pentru socialism, pentru pace. Luptei lor eroice îi datorăm viaţa luminoasă pe care ne-o făurim astăzi.

Ceea ce nu se uită

Au trecut 10 ani de la 8 noiembrie 1945, cînd forţele democratice conduse de clasa muncitoare au zdrobit agresiunea fascistă pusă la cale de duşmanii poporului — clica manisto-brătienistă.

Pentru a înţelege mai bine importanţa luptelor muncitoreşti din urmă cu zece ani, este bine să ne amintim, fie chiar în treacăt, situaţia de atunci. In primăvara lui 1945, la 6 martie, masele largi populare, prin lupta lor dîrză, au adus la cîrma ţării guvernul democratic condus de dr. Petru Groza. In acest guvern, pentru prima dată în istoria ţării noastre, clasa muncitoare a avut un rol precumpănitor. Guvernul instaurat de popor a purces să ia măsuri în interesul oamenilor muncii, al poporului muncitor. Clasa muncitoare a ajutat pe ţăranii muncitori să-şi facă dreptatea visată de veacuri, luînd pămîntul de la moşieri şi dîndu-l celor ce muncesc. S-a pornit acţiunea de democratizare a aparatului de stat: au fost alungaţi prefecţii şi primarii care au fost slugi plecate ale moşierilor şi capitaliştilor. A început refacerea ţării, vindecarea rănilor lăsate moştenire grea de guvernele reacţionare vîndute duşmanilor ţării.

Fireşte că toate aceste măsuri nu erau de fel pe placul politicienilor manisto-brătienişti, mari moşieri, fabricanţi şi negustori. Şi atunci, au început să strige la toate răspîntiile că guvernul Groza ar fi, chipurile, „neconstituţional", cerînd schimbarea acestuia. Ei se sprijineau pe rege — cel mai mare moşier şi fabricant, care totdeauna a fost un reazim de nădejde al reacţiunii — şi pe cercurile imperialiste din Apus, care visau să prindă iar în ghiarele lor bogăţiile ţării noastre, pe atunci un fel de semicolonie a lor. Partidele aşa-zise istorice nădăjduiau că, sprijinite de rege şi de cercurile imperialiste, vor putea să întoarcă lucrurile la starea dinaintea lui 23 August 1944, cînd ţara era stăpînită în voie şi jefuită de către moşieri şi fabricanţi. Marea demonstraţie care a avut loc la 23 August 1945 şi la care au luat parte sute de mii de oameni ai muncii a arătat însă că poporul sprijină din toate puterile acest guvern, care e un guvern al său. Şi guvernul şi-a continuat activitatea sa constructivă, chemînd masele muncitoare să lupte pentru o recoltă bogată pe pămîntul care pentru întîia dată era al ţăranilor, pentru refacerea economiei ţării distruse de război.

In octombrie din acel an, a avut loc prima conferinţă naţională a Partidului Comunist Romîn. Hotărîrile luate cu acest prilej au dat şi mai mare avînt luptei celor ce muncesc, căci acum vedeau limpede ce au de făcut pentru a scoate ţara din nevoi şi a face din ea o ţară industrial-agrară înaintată.

Tocmai de aceea clica manisto-brătienistă a trecut la organizarea atacului de la 8 noiembrie 1945, pentru a produce turburări în ţară, a dovedi că guvernul nu este popular şi a da posibilitate regelui să ceară înlocuirea lui. Clica manisto-brătienistă a adunat o haită de fii de moşieri, cuconeţi fără nici un rost, studenţi şi elevi amăgiţi de minciunile lor şi ucigaşi legionari gata oricînd să verse sînge omenesc la ordinul acelora care plătesc mai bine şi i-a mînat pe străzile Bucureştiului. Inarmaţi cu pistoale automate, revolvere, baionete, răngi de fier, sticle cu benzină, huliganii au atacat cetăţeni paşnici, au dat foc la ziare democratice, dănţuind în jurul flăcărilor ca sălbaticii. Hoarda dezlănţuită şi-a îndreptat atacul împotriva sediului Confederaţiei Generale a Muncii, a Ministerului de Interne, a Ministerului Propagandei şi a altor sedii ale organizaţiilor democratice. Au căzut din nou numeroşi muncitori care au venit să apere sediile organizaţiilor lor, care s-au opus la devastarea bunurilor obşteşti. Ridicîndu-se la luptă cu miile, la chemarea P.C.R., muncitorii au apărat dîrz şi eroic sediile atacate, dezarmînd şi predînd organelor de stat pe huligani şi ucigaşi.

Acţiunile huliganice, fasciste, antinaţionale şi antipopulare organizate în mai multe oraşe ale ţării au fost şi mai repede zădărnicite decît în Capitală. In felul acesta, nu numai că guvernul dr. Groza nu s-a dovedit a fi nepopular, aşa cum voiau să arate reacţionarii, dar poporul muncitor a avut un nou prilej să-şi arate dragostea sa puternică faţă de guvernul democrat, ataşamentul său de neclintit faţă de Partidul Comunist.

Intre 8 şi 12 noiembrie 1945, au avut loc în toată ţara uriaşe mitinguri de doliu, la care oamenii muncii de la oraşe şi de la sate au înfierat acţiunea criminală a bandei manisto-brătieniste, au cerut exemplara sancţionare a celor care au vărsat din nou sînge muncitoresc şi scoaterea în afara legii a partidelor aşa-zise istorice care au devenit cuiburi de spioni şi ucigaşi. La Bucureşti, la mitingul de doliu au participat peste 750.000 de oameni. In faţa sicrielor deschise în care se aflau corpurile neînsufleţite ale muncitorilor Gheorghe Hălmăgeanu, Ion Şulea, Ion Floruţă, al muncitoarei Emilia Irza — mamă a patru copii — al ostaşului Mircea Bădescu, care a fost ucis în timp ce apăra sediul *Ministerului de Interne*, şi ale celorlalţi eroi, oamenii muncii, cu inimile întristate de durere au jurat că nu vor uita niciodată mîrşava faptă a duşmanilor poporului, că nu vor uita sîngele vărsat de fraţii lor care au murit apărînd cuceririle revoluţionare ale poporului, că vor lupta fără preget pentru apărarea democraţiei şi independenţei naţionale.

Au trecut zece ani de atunci. Ani de luptă dîrză pentru înfrîngerea greutăţilor, dar ani în care poporul nostru a suit mereu drumul spre mai bine, drumul spre făurirea unei vieţi fericite pentru toţi cei ce muncesc. In aceşti ani, s-a întărit neîncetat unitatea între partid, guvern şi popor, forţă de nădejde pe drumul construirii socialismului în ţara noastră.

Astăzi, cînd comemorăm, în condiţiile îndeplinirii şi depăşirii primului nostru plan cincinal, lupta victorioasă dusă în urmă cu zece ani, de forţele democratice, în frunte cu Partidul Comunist, se cuvine să trimitem un gînd de recunoştinţă celor care şi-au vărsat sîngele pentru a apăra dreptul nostru la o viaţă tot mai bună, la fericire şi progres.

T. SIMION

Au cămin cultural nou

Satul Oltina, raionul Adamclisi, are astăzi un cămin cultural mare şi frumos. La construirea căminului au muncit aproape toţi ţăranii muncitori din sat. Ei au transportat voluntar 120.000 de bucăţi de cărămizi 120 m.c. de piatră şi 70 m.c. de nisip, lemne, var, etc.

Printre cei care au executat un volum mai mare de lucrări sînt membrii comitetului de cetăţeni: Cicu Stoian, Duma Gheorghe, Simionescu Dumitru, Botola Vasile.

Căminul cultural din Oltina are o sală de festivităţi cu o mie de locuri, săli de lectură şi de şah, cabină pentru aparatul cinematografic, o scenă modernă, pe care se pot juca piese cu montare mai pretenţioasă, magazie pentru păstrarea decorurilor. In curînd, după ce va fi înzestrat cu tot materialul necesar, activitatea culturală din sat se va desfăşura în noul cămin.

Grijă faţă de mamă şi copil

In satele regiunii Constanţa există aproape 200 de maternităţi şi case de naşteri. Acestea au mai multe paturi decît aveau toate instituţiile sanitare din regiune în anul 1944.

In casa de naştere a comunei Baia din raionul Istria, s-au născut pînă acum cîteva sute de copii. Printr-o bună îngrijire şi asistenţă medicală, la această casă de naşteri nu s-a înregistrat pînă astăzi nici un caz de mortalitate.

De altfel, pe întreaga regiune mortalitatea a scăzut simţitor, iar natalitatea a crescut faţă de anul 1945 cu 32 la sută.

Colectiviştii învaţă limba rusă

Ţăranii muncitori din comunele raionului Adjud învaţă în număr mare limba rusă. Ei ştiu că, învăţînd limba marelui popor rus, îşi vor putea însuşi mai uşor înaintatele metode agrotehnice folosite de colhoznici şi vor putea să sporească şi mai mult rodul ogoarelor.

La cursul popular de limba rusă deschis cu cîteva zile în urmă în comuna Corbiţa s-au înscris 35 de cursanţi. Majoritatea cursanţilor o formează colectiviştii. Cei mai sîrguitori în învăţarea limbii ruse se dovedesc a fi colectiviştii Gheorghe Cristea şi Florica Stamate.

Timpul probabil pentru zilele de 10, 11 şi 12 noiembrie

Vremea va rămîne închisă şi umedă cu cer mai mult acoperit şi cu ploi slabe intermitente aproape în toate regiunile ţării. Vîntul în intensificare va sufla dinspre răsărit şi miazănoapte. Temperatura aerului în scădere mai accentuată în jumătatea de miazănoapte-răsărit a ţării, va înregistra noaptea valori minime cuprinse între minus 3 grade şi plus 4 grade, iar ziua temperaturile maxime vor fi cuprinse între 7 grade şi 13 grade. Solul va fi umed în toată ţara.

Să asigurăm buna păstrare a seminţelor

Practica a dovedit că buna conservare a seminţelor depinde în cea mai mare măsură de locul unde vor fi păstrate, cît şi de îngrijirile pe care le vor căpăta în timpul păstrării. Dacă la înmagazinare conţin multă apă (peste 13—14 la sută la seminţele de cereale şi peste 11—12% la cele de plante uleioase), dacă nu au un mediu prielnic pentru păstrare şi nu sînt îngrijite cum trebuie, seminţele din magazii se strică (se încing, mucegăiesc, sînt atacate de insecte vătămătoare), pierzîndu-şi puterea de încolţire. Din această cauză, ele nu vor putea fi folosite nici pentru hrană şi nici pentru însămînţări. Seminţele rău păstrate au o putere germinativă foarte scăzută, iar cele care totuşi încolţesc dau plante slabe, care se vor dezvolta greu, iar producţia va fi mică şi de proastă calitate.

O deosebită atenţie trebuie dată înmagazinării şi păstrării seminţelor în anul acesta, deoarece, din cauza ploilor repetate, au o umiditate mare. Trebuie să fie depozitate numai seminţele curate şi sănătoase, seminţele de buruieni, boabele sparte sau nedezvoltate făcînd să crească şi mai mult gradul de umiditate al tuturor seminţelor. In acest scop, acolo unde seminţele au fost înmagazinate fără o curăţire prealabilă, este absolut necesar să se execute de urgenţă această lucrare. De asemenea, trebuie curăţate cu grijă seminţele de orez şi trifoliene care se vor înmagazina de acum înainte, alegîndu-se totodată acelea ce vor fi folosite la însămînţările de primăvară. Acestora li se vor da apoi toate îngrijirile necesare pentru a se păstra în bune condiţii.

Deoarece seminţele îşi continuă dospirea (coacerea) în magazii, degajînd prin aceasta căldură şi apă, este necesar ca la început să fie aşezate în straturi subţiri şi lopătate des, pentru a se uşura evaporarea apei şi a evita astfel pericolul încingerii şi mucegăirii seminţelor. Atunci cînd lopătăm seminţele, este necesar să le aruncăm în sus la 2—3 metri şi la distanţă mare, ca fiecare bob să vină în atingere cu curentul de aer. Cînd facem lopătarea, trebuie să avem grijă să deschidem ferestrele şi uşile magaziei. Ca să grăbim şi mai mult uscarea seminţelor, le vom vîntura. Prin vînturare, se elimină şi o bună parte din insectele dăunătoare, contribuindu-se astfel la combaterea lor.

La buna păstrare a seminţelor în magazii ajută foarte mult şi aerisirea. Această lucrare se va face numai atunci cînd aerul din magazie are o temperatură şi o umiditate mai ridicată decît aerul de afară. Atunci cînd timpul este ploios şi ceţos, sau cînd seminţele şi aerul din magazie sînt mai reci decît aerul din afară, nu este bine să se facă aerisirea magaziei, deoarece în aceste condiţii vaporii de apă se depun sub formă de picături pe boabe. Toamna, aerisirea se face numai în zilele însorite şi uscate, iar în timpul iernii magaziile se aerisesc numai dacă este nevoie.

Treptat, pe măsură ce seminţele se usucă, se strîng în straturi mai groase, care însă nu trebuie să treacă de 1,50—2 metri la cereale. In primăvară, vom avea grijă să subţiem din nou stratul de seminţe.

Multă grijă trebuie să avem atît la înmagazinarea seminţelor de la diferite culturi, cît şi în timpul lopătării şi vînturării lor, pentru ca acestea să nu se amestece între ele şi mai ales cele care se separă greu, cum sînt, de exemplu, seminţele de grîu cu cele de secară, cele de orz cu cele de ovăz etc. Dacă magaziile nu au compartimente, seminţele se vor separa cu scînduri late. De asemenea, se vor păstra separat seminţele oprite pentru însămînţări, de cele pentru hrană, iar cele din recolta nouă nu se vor amesteca cu seminţele rămase din vechea recoltă.

Porumbul se păstrează mai bine în ştiuleţi. Deoarece în toamna aceasta culturile de porumb sînt întîrziate în coacere şi au un procent ridicat de umiditate, trebuie acordată o mare atenţie depozitării şi păstrării lui. După ce au fost culeşi şi curăţiţi de pănuşi, ştiuleţii se vor depozita în locuri adăpostite şi bine aerisite, iar în zilele călduroase şi însorite se vor expune la soare pentru a se usca. Dacă porumbul conţine o mare cantitate de apă (20—30%), ştiuleţii se vor usca fie în cuptoare de uscat fructe, fie în cele de pîine sau în sobe oarbe ţărăneşti, care se încălzesc cu paie sau coceni şi cu vreascuri. Temperatura de uscare nu trebuie însă să depăşească 45 de grade. Ştiuleţii de porumb aleşi de sămînţă se leagă cîte doi cu pănuşele lor sau se împletesc în cununi de cîte 15—20 bucăţi şi apoi se pun în magazii sau pătule, pe culme, ca să se usuce. După ce s-au uscat, ştiuleţii de porumb se pun la păstrare. Cantităţile mai mici de porumb se vor păstra în poduri, în straturi subţiri de 10—15 cm. Cantităţile mai mari însă se înmagazinează în pătule, coşare sau porumbare, avîndu-se grijă să se asigure pentru păstrarea porumbului de sămînţă cele mai bune compartimente ale acestora.

In timpul păstrării, seminţele trebuie controlate cît mai des pentru a se vedea dacă mai au umezeală, dacă nu a crescut temperatura, sau dacă nu au apărut diferiţi dăunători. Dacă seminţele au temperatură mai mare ca temperatura aerului din magazie, fiind deci în pericol să se încingă, este necesar să fie lopătate, vînturate şi aerisite imediat, schimbîndu-se totodată şi locul de depozitare. Cea mai mare atenţie însă va trebui să se dea materialului de sămînţă, deoarece umiditatea prea mare ar putea dăuna calităţii boabelor.

In felul acesta, înmagazinînd cu atenţie şi îngrijind seminţele depozitate, le putem păstra în bune condiţii, evitînd pierderile de recoltă.

Işi predau cotele de cartofi către stat

Prin exemplul personal, comuniştii din comuna Voila, raionul Făgăraş, au mobilizat pe toţi cultivatorii de cartofi din comună să-şi predea cît mai grabnic cotele către stat. Comuniştii Şerman Nicolae, Radu Vasile, Ion Munteanu şi alţii şi-au predat primii cotele cuvenite statului pe anul 1955. Exemplul lor a fost urmat cu mult entuziasm de peste 90 la sută din producătorii agricoli. Pînă în prezent, în această comună planul de colectare a cartofilor a fost realizat în proporţie de 99 la sută.

Şi în comuna Berivoii planul a fost realizat în proporţie de 96 la sută. Pe raionul Făgăraş planul de colectare a cartofilor a fost îndeplinit în proporţie de 65,5 la sută. De asemenea, în raioanele Sibiu, Stalin, Mediaş planul de colectare a cartofilor a fost realizat pînă la 2 noiembrie în proporţie de 62—69,4 la sută, iar pe întreaga regiune în proporţie de 63 la sută.

Toată atenţia respectării contractelor pentru creşterea, îngrijirea şi livrarea animalelor

In urma apariţiei Hotărîrii guvernului şi partidului cu privire la îmbunătăţirea sistemului de contractare şi achiziţie de animale, păsări şi produse animale, în raionul Turda, ca şi în multe raioane din ţară, au fost obţinute importante succese pe tărîmul contractării şi livrării de animale. Organele de contractări ale întreprinderii O.R.A.C.A. din raionul Turda, desfăşurînd o muncă temeinică în scopul lămuririi producătorilor agricoli de a creşte, îngrăşa şi livra statului cît mai multe animale contractate, au reuşit să îndeplinească şi să depăşească planul anual de contractări cu 40 la sută.

In numeroase comune din raion, datorită activităţii desfăşurate de achizitorii comunali cu sprijinul sfaturilor populare, sute de producători agricoli au contractat şi livrat în termen animalele, respectîndu-şi astfel angajamentele contractuale şi putînd să se bucure de numeroase avantaje. De pildă, ţăranul muncitor Alexandru Perdea din comuna Vîlcele, contractînd o bovină pentru a o livra la greutatea de 550 kg, a livrat animalul cu 5 zile înainte de termen, la greutatea de 620 kg. Pentru animalul predat la O.R.A.C.A., el a primit suma de 3.750 lei. In afară de aceasta, ţăranul muncitor Alexandru Perdea şi-a putut procura la preţ de stat 1 kilogram şi jumătate de talpă, 3,5 fuse de piele pentru încălţăminte şi a primit dreptul de a cumpăra prin comerţul de întîmpinare mărfuri industriale de care are nevoie în valoare egală cu 10 la sută din banii primiţi pentru animalele livrate. De asemenea, el s-a mai bucurat şi de o reducere de 45 kg din cota obligatorie de carne şi 125 kg din cota obligatorie de porumb.

La fel de conştiincios s-au achitat de angajamentul contractual şi alţi producători agricoli, ca Socaci Nichifor din comuna Luncani, Bocan Gligor din comuna Băişoara şi alţii.

La rîndul ei, întreprinderea raională O.R.A.C.A. a căutat să-şi respecte angajamentele contractuale, achitînd producătorilor agricoli la timp şi în întregime drepturile cuvenite. O bună parte din lucrătorii acestei întreprinderi, cum sînt şeful de sector Vasile Ignat şi agentul comunal Aurel Maxim şi alţii, au dus o susţinută muncă pentru realizarea şi depăşirea planului la contractări.

Ţinînd însă seama de posibilităţile mari existente în raionul Turda, realizările pe tărîmul contractărilor şi livrărilor de animale puteau fi *mult mai mari* dacă întreprinderea raională O.R.A.C.A., cu sprijinul sfaturilor populare, s-ar fi preocupat ca în toate comunele din raion planul de contractări să fie îndeplinit. Sînt în raion o serie de comune situate în partea muntoasă, ca Băişoara, Rimetea, Ocoliş etc., unde există mari posibilităţi de creştere a oilor şi a tineretului bovin şi unde întreprinderea O.R.A.C.A. a încheiat foarte puţine contracte cu producătorii agricoli.

In partea de cîmpie a raionului, există comune ca Ceanul Mare, Soporul de Cîmpie, Sănduleşti şi altele, unde de asemenea puteau fi încheiate mult mai multe contracte cu producătorii agricoli pentru ca aceştia să crească şi să îngraşe animale. In comuna Sănduleşti, de pildă, unde şi în anul trecut, ca şi în acest an, producătorii agricoli au obţinut recolte bogate de porumb, cartofi, sfeclă furajeră etc., nu s-au încheiat decît cîteva contracte. Sfatul popular din această comună nu acordă sprijinul necesar şefului de sector Vasile Sîndeanu, pentru ca acesta să-şi poată îndeplini sarcinile ce-i revin. Pe de altă parte, conducerea întreprinderii raionale O.R.A.C.A. nu a trimis în comunele menţionate oameni pricepuţi care să lămurească pe producătorii agricoli asupra avantajelor ce le au dacă încheie contracte cu statul pentru creşterea, îngrăşarea şi livrarea de animale. De asemenea, tovarăşii din conducerea întreprinderii raionale O.R.A.C.A., mulţumiţi de faptul că planul de contractări la animale este îndeplinit, au scăpat din vedere problema urmăririi respectării la timp a contractelor încheiate cu producătorii agricoli. Ca urmare, o parte dintre aceştia livrează statului vitele contractate cu mari întîrzieri şi sub valoarea greutăţii contractate. Aşa, de pildă, producătorul agricol Traian Costişan, din comuna Aiton, care a încheiat contract pentru o bovină, a livrat animalul cu 20 de zile întîrziere şi cu 25 kg sub greutatea contractată. De asemenea Augustin Surda, din comuna Miceşti, a întîrziat livrarea animalului cu 23 de zile.

In raion, există în prezent numeroşi producători agricoli care n-au livrat animalele contractate, deşi termenul prevăzut în contract a expirat de mult. Producătorul agricol Ancu Aurel din comuna Petreşti, care trebuia, conform contractului, să livreze un porc de 100 kg încă din ziua de 12 aprilie a.c., nici pînă azi nu a livrat animalul contractat. In aceeaşi situaţie se află şi producătorii agricoli Vasile Cadar din comuna Crăeşti, Victor Bedelean din comuna Poşaga, Maria Berşan din comuna Ploscoş şi alţii, care amînă de la o lună la alta livrarea animalelor contractate pentru care au primit ca avans importante sume de bani.

Asemenea practici nu pot decît să dăuneze bunelor relaţii care trebuie să existe între producătorii agricoli şi organizaţiile economice ale statului şi de aceea ele trebuie înlăturate cît mai grabnic. Este atît în interesul producătorilor, cît şi în al statului, ca prevederile contractuale să fie respectate întocmai.

Lucrătorii întreprinderii O.R.A.C.A. a raionului Turda au datoria să desfăşoare o intensă muncă de lămurire în rîndul producătorilor agricoli, convingîndu-i pe aceştia să-şi respecte obligaţiile înscrise în contracte, fiindcă numai aşa se pot bucura de marile avantaje pe care le oferă statul celor care încheie contracte pentru creşterea, îngrăşarea şi livrarea de animale. De asemenea ei au datoria de a lupta ca planul de livrări să fie realizat la termenele stabilite pe fiecare comună în parte. Astfel, se va putea spori numărul de animale contractate şi livrate statului, contribuindu-se în acest fel la o tot mai bună aprovizionare a populaţiei cu carne şi grăsimi.

G. SACADAT

Terminarea recoltărilor și însămînțărilor de toamnă — sarcină de căpetenie a momentului de față

Partidul și guvernul pun în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina importantă de a spori necontenit producția agricolă în scopul continuei creșteri a nivelului de trai al poporului muncitor și întăririi economiei noastre naționale.

Pentru aceasta, oamenii muncii de pe ogoare au datoria ca, în aceste zile, să zorească cu toate forțele recoltarea culturilor tîrzii, să termine grabnic însămînțările de toamnă și să execute arături adînci pe suprafețele cît mai întinse.

În unele regiuni din țară, cum sînt Suceava, Galați și Pitești, folosindu-se din plin mijloacele mecanizate și atelajele și lucrîndu-se zi și noapte, s-a reușit ca, în cinstea Congresului partidului, recoltările de toamnă și însămînțările să fie terminate.

În alte regiuni însă, recoltarea culturilor tîrzii și însămînțările de toamnă sînt mult întîrziate. Aici este necesar ca aceste lucrări să fie terminate în cel mai scurt timp.

Ziarul nostru a organizat zilele trecute un raid-anchetă pentru a vedea cum se desfășoară însămînțările și recoltarea culturilor de toamnă.

Publicăm mai jos constatările făcute cu acest prilej.

Însămînțează cu ajutorul cuplurilor de semănători

Conducerea S.M.T.-Biled a luat din timp măsurile tehnico-organizatorice necesare creării condițiilor bune de muncă în scopul folosirii întregii capacități de lucru a utilajului. Printre altele, s-a dat o atenție deosebită folosirii pe scară largă a cuplatelor de mașini.

Cu ajutorul celor 24 cupluri de două și trei semănători mecanizatorii de la S.M.T. Biled au însămînțat pînă la 5 noiembrie în unitățile deservite peste 4.300 hectare.

I-am văzut la lucru pe tractoriștii din brigada I, de sub conducerea șefului de brigadă Iacobi Nicolae, care zoreau să termine însămînțările la colectiva din Biled. Tractoristul Lany Nicolae din această brigadă a însămînțat într-o singură zi 30 ha cu ajutorul unui cuplu format din trei semănători.

Peste 25 de hectare însămînțează zilnic cu ajutorul cuplurilor și tractoriștii din brigada a XII-a, care lucrează la G.A.C. Iecea Mică, cei din brigada a V-a, care însămînțează păioase de toamnă la colectiva din Beregsău Mare, cei din brigada care lucrează la G.A.C. Besenova Nouă și mecanizatorii din brigada a II-a, fruntașă pe stațiune, care însămînțează terenurile colectiviștilor din Becicherecul Mic.

Fruntași la recoltarea culturilor de toamnă

Membrii gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie" din comuna Cărpiniș au terminat recoltatul culturilor de toamnă printre primii pe regiune.

Munca colectiviștilor din comuna Cărpiniș a fost spornică datorită bunei organizări a muncii și folosirii chibzuite a tuturor forțelor și mijloacelor de lucru ale gospodăriei. În baza planului întocmit de agronomul colectivei înainte de începerea campaniei agricole de toamnă, de îndată ce culturile s-au copt, cele 5 brigăzi de cîmp au trecut la recoltarea lor fără a neglija însă nici executarea arăturilor și însămînțărilor.

Pentru ca recoltarea să se facă într-un timp scurt și pentru a elibera la vreme terenurile ce urmau să fie arate și însămînțate în toamna aceasta de brigăzile de tractoare de la S.M.T. Biled, colectiviștii au recoltat porumbul cu coceni cu tot.

La terminarea grabnică a recoltărilor a contribuit în bună măsură întrecerea socialistă organizată între echipele și brigăzile de cîmp ale gospodăriei în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului și a zilei de 7 Noiembrie. În fruntea întrecerii s-au situat brigăzile a II-a condusă de Neagu Anghel și I-a condusă de Mălionaru Gheorghe, ai căror membri au terminat primii recoltările de toamnă.

Cu mult spor au muncit colectiviștii Nutin Maria, una din cele mai vrednice membre ale colectivei care singură a realizat pînă acum un număr de 390 de zile-muncă, Butu Ion din brigada a III-a, Buluci Gheorghe din brigada a II-a și mulți alții.

Organizare defectuoasă — rezultate slabe

În comuna Remetea Mare, însămînțările și recoltările de toamnă sînt mult rămase în urmă. Din situația operativă de acum cîteva zile, reiese că pe ogoarele acestei comune, din 1479 ha planificate se însămînțaseră cu păioase de toamnă numai 234 ha.

Nici în ceea ce privește recoltarea culturilor tîrzii situația nu este mai îmbucurătoare. Porumbul a fost recoltat în procent de 53 la sută, iar sfecla de zahăr în proporție de numai 36 la sută.

Rămînerea în urmă cu recoltările și însămînțările în comuna Remetea Mare se datorește în cea mai mare măsură felului defectuos în care a fost organizată în această comună campania agricolă. Ca dovadă că rămînerea în urmă a însămînțărilor și recoltărilor se datorește nu condițiilor neprielnice, ci lipsei de organizare și nefolosirii în mod chibzuit a forțelor de lucru este faptul că în comuna vecină Ghiroda — unde condițiile climatice sînt aceleași, dar campania a fost mult mai bine organizată — însămînțările au fost executate într-un procent aproape de trei ori mai mare.

Nefolosirea tuturor forțelor și mijloacelor de lucru a făcut ca în comuna Remetea să se realizeze o viteză zilnică de lucru scăzută la însămînțări și recoltări. În comună sînt peste 200 de atelaje cu ajutorul cărora, dacă ar fi fost folosite din plin, s-ar fi putut însămînța zilnic cca 70 ha. Însă, în loc să se preocupe de mobilizarea țăranilor muncitori în vederea executării semănatului la timp, comitetul executiv al sfatului popular și tehnicianul agricol de la comună lasă ca lucrurile să meargă de la sine. Din această cauză, nu rareori s-a întîmplat ca în zilele bune de lucru, pe ogoarele comunei Remetea să nu iasă la arat și însămînțat decît un număr foarte mic de atelaje. Între 22—24 octombrie, de exemplu, suprafața arată și însămînțată pe întreaga comună a fost de... 4 ha!

Nu este de mirare că țăranii muncitori din comuna Remetea tărăgănează executarea însămînțărilor și recoltărilor, de vreme ce chiar unii deputați din comună, cum sînt, de pildă, Barcaș Ana, Trăilă Ilie și Soica Teodor, în loc să servească drept exemplu celorlalți țărani muncitori în ce privește executarea la vreme a acestor munci, nu au efectuat ei înșiși însămînțările și recoltările decît pe o mică parte din suprafețele planificate.

Belșugul recoltei anului viitor este hotărît în cea mai mare măsură de respectarea regulilor agrotehnice la arături și însămînțări. În comuna Remetea însă, unii țărani muncitori au fost nevoiți să însămînțeze în toamna aceasta sămînță netratată împotriva bolilor, deoarece cooperativa din comună (președinte Cionca Marius) a întîrziat mult aprovizionarea cu sulfat. De asemenea, pe unele suprafețe arătura de însămînțare a fost făcută la adîncime necorespunzătoare, deoarece țăranii muncitori din comună primesc o slabă îndrumare agrotehnică din partea tovarășei Bochmann Elisabeta, tehnicianul agronom de la comună.

Oare membrii comitetului executiv al sfatului popular raional și organele agricole nu cunosc această situație? Iar dacă o cunosc, cît au de gînd să mai lase ca lucrurile să se desfășoare astfel?

Neglijență față de folosirea mijloacelor mecanizate

În remizele gospodăriei agricole de stat din Carani, am găsit printre alte mașini noi, cu care această unitate a fost dotată, și numeroase combine moderne pentru recoltatul culturilor de toamnă: o combină S.K. — 2,6 pentru recoltatul plantelor de nutreț pentru siloz, o combină K.K.R. — 2 A pentru recoltat cartofi, 7 combine SKEM — 3 pentru recoltarea sfeclei, 4 combine K.U. — 2 pentru recoltat porumb etc.

În această gospodărie, însă, aceste mijloace mecanizate nu sînt folosite la recoltat decît într-o măsură neînsemnată. Din cele 230 de hectare cultivate în acest an cu sfeclă de zahăr, numai 80 de hectare au fost recoltate cu ajutorul mașinilor; abia 8 la sută din suprafața cultivată cu cartofi a fost recoltată mecanizat; iar combinele K.U. — 2 au fost folosite la recoltarea porumbului numai pe o suprafață de 25 ha din cele 840 ha cultivate cu această prețioasă plantă!

Cauza acestei situații constă în neglijența și lipsa de răspundere de care conducerea gospodăriei (director ing. Sîrbu Ion, inginer șef Antonescu Gh.) a dat și dă dovadă față de folosirea utilajului mecanizat. Deși în campania de primăvară puteau fi folosite din plin cele trei mașini de semănat S.K.G.—6 pentru însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat — fapt care ar fi făcut posibilă și folosirea combinelor de recoltat porumb — în această unitate nu au fost semănate după această metodă decît 10 ha cu porumb. În schimb, conducerea gospodăriei a contractat cu țăranii muncitori din împrejurimi, în baza H.C.M. 201, aproape toată suprafața planificată a fi însămînțată cu porumb. Urmarea e că acum, la recoltat, în loc să fie folosite din plin cele 4 combine K.U. — 2, gospodăria solicită Trustului regional Gostat Timișoara brațe de muncă pentru... recoltarea porumbului!

Trebuie totodată subliniat că nici măcar pe suprafețele restrînse pe care au folosit în toamna aceasta combinele la recoltări ele nu au fost utilizate cu întreaga lor capacitate de lucru. Astfel, deși o combină K.U. — 2 poate recolta zilnic porumbul de pe o suprafață de peste 8 hectare, la G.A.S. Carani fiecare din cele trei combine K.U. — 2 (a patra nici nu a fost scoasă în lucru) abia a recoltat cîte 4—4,5 ha zilnic. Același lucru se poate spune și despre combinele de recoltat sfeclă sau cartofi, care nu au realizat în medie normele zilnice de lucru decît în procent de 50 la sută.

Nefolosindu-se mașinile de recoltat cu care este dotată gospodăria, nu e de mirare că la G.A.S. Carani recoltele tîrzii de toamnă — îndeosebi porumbul și cartofii — stau neculese pe mari suprafețe, lucru ce contribuie în mare măsură și la întîrzierea însămînțărilor.

Lipsurile constatate cu ocazia raidului întreprins se pot întîlni și în alte regiuni ale țării. Organele de stat și agricole au datoria să mobilizeze toate forțele și mijloacele de lucru existente în gospodării de stat și S.M.T.-uri, gospodării colective, întovărășiri agricole și în gospodăriile țăranilor muncitori individuali, în vederea înlăturării lipsurilor și greutăților, pentru terminarea grabnică a recoltărilor și însămînțărilor de toamnă.

Un sprijin puternic în executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a acestor lucrări trebuie să-l dea tehnicienii și inginerii agronomi. Ei trebuie să desfășoare o muncă rodnică, îndrumîndu-i pe oamenii muncii de pe ogoare să folosească în mod chibzuit întregul utilaj și atelajele, să se întrajutoreze, pentru ca în cel mai scurt timp, bogata recoltă de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi etc., din acest an, să fie strînsă de pe cîmp, iar planul însămînțărilor de toamnă să fie îndeplinit.

Prin terminarea cît mai grabnică a acestor lucrări, vom crea condițiile necesare pentru executarea arăturilor adînci de toamnă pe toate suprafețele ce vor trebui însămînțate în primăvară și vom pune bază trainică unei recolte îmbelșugate în anul viitor.

Munca femeilor pentru dezvoltarea gospodăriei noastre colective

Deunăzi, dis-de-dimineață, mă aflam, ca de obicei, pe cîmp, printre membrii gospodăriei noastre colective, spre a vedea îndeaproape cum merg treburile. Pentru noi, colectiviștii, ziua aceea avea o însemnătate deosebită. Era ajunul marelui sărbători a celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și — așa precum hotărîserăm cu două săptămîni în urmă — trebuia să terminăm recoltatul celor 260 de hectare cultivate cu porumb. Făcînd o mică socoteală, mi-am dat seama că fiecare din cele 4 brigăzi de cîmp mai avea cîte 5—6 hectare de cules. În urma culegătorilor veneau tăietorii de coceni, care eliberau astfel terenul ce urma să fie arat adînc de toamnă. Tractoarele S.M.T.-ului Chirnogeni, care făceau ogoare de toamnă, erau și ele pe aproape. Deci, angajamentul pe care ni-l luaserăm în cinstea zilei de 7 Noiembrie avea să fie îndeplinit întocmai.

Bucuros de cele văzute, m-am îndreptat spre tarlaua de bumbac unde alți colectiviști culegeau de zor puful alb din capsulele desfăcute. Grăbind pasul spre culegătorii de bumbac, mi-am amintit de cei cîțiva colectiviști care susținuseră că ne am cam avîntat cu vorba cînd am hotărît să terminăm recoltatul porumbului pînă la 7 Noiembrie. „Măi fraților, spusese Florea Pavel în adunarea generală, chibzuiți treaba pe toate fețele. Gîndiți-vă că în afara culesului porumbului mai avem și alte treburi: terminarea însămînțărilor, culesul bumbacului, căratul cocenilor de pe cîmp, măcinatul și cîte și mai cîte, că așa e într-o colectivă mare ca a noastră. Nu se termină bine o lucrare și începe alta. Cred că-i bine să ținem seamă de puterile noastre; vorba ceea, nu-i bine să te întinzi mai mult decît ți-i plapoma".

În sală, oamenii începuseră să se frămînte. Se auzeau chiar vorbe de acestea: „așa-i, are dreptate Florea Pavel, graba strică treaba".

Mai mare frămîntare era însă în rîndul femeilor. Din mijlocul lor s-a ridicat atunci comunista Militaru Victoria, membră în consiliul de conducere, care a cerut adunării generale ca la culesul porumbului să lucreze numai femei. „Dacă bărbaților le e teamă că nu vom izbuti să îndeplinim angajamentul, spuse ea, apoi noi, femeile, tăgăduim că va fi îndeplinit și fără ei". La așa vorbe, mai zi ceva dacă poți! Doar o voce din fundul sălii se auzi: „Așa, vă lăudați voi în ședință, dar să vă vedem la cîmp. Acum, cînd s-a lăsat frigul o să stați mai mult pe acasă".

În zilele ce au urmat femeile au dovedit că sînt hotărîte să-și respecte întocmai cuvîntul dat. De cînd a început recoltatul porumbului, nici o colectivistă n-a lipsit de la lucru. Puțini erau acum acei care se îndoiau de succesul lor. Nu era greu să-ți dai seama că, prin numărul lor mare și munca depusă cu sîrguință, femeile sînt în stare să facă repede și bine un volum sporit de lucrări.

De altfel, în tot decursul dezvoltării colectivei noastre, femeile au dovedit o mare putere și capacitate de muncă.

În primăvara anului 1950, cînd s-a întemeiat gospodăria noastră colectivă, erau 71 de familii care lucrau laolaltă 810 hectare de teren arabil. Ca avut obștesc existau 37 de cai, 8 boi, cîteva căruțe, pluguri etc. Astăzi, după cinci ani și mai bine, gospodăria numără 223 de familii cu 480 de membri capabili de muncă. Ogoarele colectivei se întind acum pe o suprafață de peste 2.000 de hectare. Colectiviștii noștri se mîndresc astăzi cu avutul obștesc care cuprinde, printre altele, două autocamioane, 160 de cai, 26 de boi, 27 de vaci cu lapte, o turmă de 1.160 oi, 140 de porcine, din care 26 scroafe fătătoare, 500 de păsări de rasă, numeroase construcții etc.

Faptul că dintr-o gospodărie mică și săracă, așa cum era gospodăria noastră în urmă cu cinci ani, am reușit să facem o colectivă înfloritoare, cu multe ramuri de producție aducătoare de mari venituri, se datorește în mare măsură și muncii sîrguincioase depuse de colectivistele noastre. În fiecare campanie agricolă, mai cu seamă în perioadele de vîrf, femeile au participat la lucru în proporție de aproape 100 la sută. Așa, bunăoară, în primăvara anului acesta, cînd lucrările de însămînțare erau în toi, femeile au plivit în răstimp de numai 7 zile aproape 300 ha cultivate cu cereale păioase. Contribuția femeilor la bunul mers al treburilor gospodăriei noastre s-a făcut simțită mai ales în perioada lucrărilor de prășit. Datorită participării lor masive la lucru, am izbutit să prășim de cîte patru ori porumbul și floarea-soarelui, iar bumbacul de cinci ori.

Contribuția femeilor din gospodăria noastră s-a vădit mai ales în timpul lucrărilor de recoltare a păioaselor. Ți-era mai mare dragul să privești cu cîtă îndemînare și însuflețire lucrau ele la legatul snopilor și la clăit pe urma secerătorilor. Paulina Gîrbaci, Veta D. Borcan și multe alte colectiviste au legat zilnic cîte 600—700 de snopi în loc de 300 cît era norma. În felul acesta, am reușit ca în două săptămîni să strîngem recolta de pe 825 ha cultivate cu grîu și orz și să facem loc tractoarelor care au început de îndată dezmiriștitul. Și la treieriș, femeile, în special tinerele utemiste, au dat exemple de muncă demne de toată lauda. Faptul că tinerii au lucrat la treieriș și în zilele de sărbătoare, din zori și pînă noaptea tîrziu, vorbește de la sine.

După o socoteală aproximativă, de la începutul anului și pînă la 1 octombrie, minimul obligatoriu de 120 de zile-muncă stabilit pentru femei pentru întreg anul a fost îndeplinit de mai mult de 70 la sută din numărul total al femeilor. Iată numai cîteva exemple: Soplogu Maria, în vîrstă de 17 ani, una din cele mai harnica utemistă din brigada a 4-a condusă de tînărul utemist Neiloveanu Gheorghe, a efectuat 225 de zile-muncă, iar Popa M. Lica, în vîrstă de peste 40 de ani, din aceeași brigadă, a făcut 211 zile-muncă.

Participarea zi de zi la lucru a femeilor și sîrguința cu care muncesc ele se datoresc în mare măsură și faptului că li s-au asigurat condiții bune de muncă. În acest scop, noi am organizat pe tot timpul campaniilor agricole o grădiniță sezonieră, unde de dimineață pînă seara cei 65 de copii ai colectivistelor au primit o bună îngrijire și educație. Datorită acestui fapt, colectivistele mame puteau să lucreze toată ziua la cîmp fără nici o grijă. În afară de aceasta, pe femeile cu copii mici — sugaci — le-am repartizat să lucreze în brigada legumicolă care are terenul în imediata apropiere a satului.

Desigur, că pînă să ajungem să antrenăm toate femeile la lucru, am avut de întîmpinat multe greutăți. La început, în primul și în al doilea an de la înființarea colectivei, femeile veneau la lucru în număr foarte mic, în proporție abia de 40—45 la sută. Datorită însă muncii de lămurire desfășurată de organizațiile de partid și U.T.M. și îndeosebi de tov. Militaru Victoria, care este membră în consiliul de conducere încă de la înființarea gospodăriei, s-a reușit ca participarea la lucru a femeilor să se îmbunătățească an de an. În 1952, din cele 37.000 de zile-muncă, 12.375 au fost efectuate de femei, numărul celor care n-au efectuat nici o zi-muncă fiind cu totul neînsemnat. În 1953, femeile au efectuat 18.642 zile-muncă față de 36.250 cît au efectuat bărbații. Anul trecut, doar trei femei n-au efectuat nici o zi-muncă, iar în acest an nu mai există nici una în această categorie. Desigur că mai avem încă multe de făcut pentru ca femeile să contribuie cu toată puterea și priceperea lor la întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective. În afară de tovarășa Victoria Militaru, care face parte din consiliul de conducere, și de Vasilica Stanciu, căreia i-am dat în seamă crescătoria de păsări creată la începutul acestui an, noi n-am mai promovat în munci de răspundere nici o altă colectivistă, deși printre ele sînt multe capabile să conducă o echipă și chiar o brigadă. În privința aceasta, cred că o sarcină a noastră a conducerii gospodăriei, este de a folosi cursurile agrozootehnice de masă ce se vor organiza în gospodăria noastră pentru ca să pregătim și să atragem un număr cît mai mare de femei în munci de răspundere. În felul acesta, ele vor putea contribui și mai mult la întărirea și înflorirea gospodăriei noastre colective.

HUDIȚEANU NICOLAE
președintele gospodăriei colective „Filimon Sîrbu", comuna Comana, raionul Negru Vodă regiunea Constanța

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

Noi întovărășiri agricole

Tot mai mare este numărul țăranilor muncitori cu gospodării individuale din raionul Mizil care se conving de avantajele muncii în comun și pornesc hotărîți pe această cale.

De curînd, în satul Grădiștea din comuna Boldești, 65 de familii de țărani muncitori cu gospodării individuale au înființat o nouă întovărășire agricolă în care s-au înscris cu 62,50 ha de teren arabil. Printre cei dintîi care au cerut înființarea întovărășirii se numără țăranii muncitori Mihai Crețu, Elena Stancu, Ilie Mișea, Mihail Sofrane și alții.

În ședința festivă de inaugurare, întovărășiții din Grădiștea au hotărît să dea întovărășirii lor denumirea de „7 Noiembrie".

Aceeași denumire au dat-o întovărășirii lor și cele 16 familii de țărani muncitori din satul Greceanca, comuna Breaza, care de asemenea au pornit nu de mult să-și lucreze pămîntul laolaltă.

Constantin Capruciu

★

Munca laolaltă, pe tarlale mari, cu ajutorul S.M.T.-urilor și aplicarea de metode agrotehnice avansate a adus și anul acesta întovărășiților din raionul Buzău recolte bogate. Întovărășiții din comuna Sărăteanca, de pildă, au obținut în medie 2.060 kg de grîu la ha — aproape de două ori mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună — iar cei din comuna Merei, 3.300 kg de porumb boabe la hectar, recoltă care de asemenea a întrecut cu mult cele mai bune rezultate obținute de țăranii muncitori care și-au muncit pămîntul individual.

Văzînd foloasele muncii laolaltă, 14 familii de țărani muncitori din Merei s-au înscris de curînd în întovărășirea din comuna lor. Printre noii membri ai întovărășirii din Merei se numără țăranii muncitori Dinu Alexandru, Niculae Postelnicu, Lazăr Apostol, Ion Crăciun, Ștefan Drenea, Ștefan Crăciun.

Și numărul întovărășiților din comuna Sărăteanca a crescut toamna aceasta cu încă 10 familii, printre care cele ale țăranilor muncitori Iancu R. Băjenaru, Gh. R. Rotaru, Constantin P. Manea, Stan Meiroșu și alții

Paul Duță

★

Nu de mult, 25 de țărani muncitori din satul Panu, raionul Zeletin, au înființat o întovărășire agricolă în cadrul căreia vor cultiva 31,60 ha.

Membrii noii întovărășiri au ales în conducere, ca președinte pe tov. Niculae Zarif, iar ca secretar pe tov. Ion Amariței, amîndoi cunoscuți ca harnici și pricepuți gospodari.

Îndată după alegerea comitetului de conducere, întovărășiții au încheiat contract de lucrări cu S.M.T. Podu Turcului, care le-a și arat și însămînțat cu grîu o suprafață de 18 hectare.

Și în comuna Burdusachi din același raion a luat ființă zilele acestea o întovărășire agricolă.

În semn de dragoste și recunoștință față de partid, țăranii muncitori din comuna Burdusachi au dat întovărășirii lor denumirea de „Cel de al doilea Congres al partidului".

Chiar în ziua inaugurării, încă 14 familii au făcut cereri de înscriere în întovărășire. Ca președinte al acestei întovărășiri a fost ales tov. Gh. Chiper, unul dintre cei mai harnici țărani muncitori din Burdusachi.

Ion Năstase

Să pregătim temeinic iernatul animalelor

Îngrijirea și hrănirea animalelor în timpul iernii constituie pentru crescătorii de animale o problemă mai greu de rezolvat decît în timpul verii, deoarece iarna posibilitățile de hrănire sînt mai reduse, vitele au nevoie de un adăpost călduros, iar îngrijirea lor corporală trebuie făcută mai des și cu mai multă grijă. Iată de ce conducerile gospodăriilor agricole de stat, ale gospodăriilor agricole colective, precum și orice bun gospodar, crescător de animale, au datoria să asigure în primul rînd cantități suficiente de furaje variate și de bună calitate pentru hrănirea îndestulătoare a animalelor pînă în primăvară.

PREGĂTIREA FURAJELOR

Fînurile, păioasele și grăunțele recoltate în timpul verii trebuie depozitate în apropierea grajdurilor, saivanelor etc., astfel încît transportul lor pînă la locul de consum să se facă repede și cu ușurință chiar și în timpul cel mai nefavorabil. Nerespectarea acestei măsuri a făcut ca adeseori animalele să rămînă nehrănite zile întregi, deoarece furajele, aflîndu-se la distanțe mari, au fost transportate greu și cu întîrziere la grajd din cauza noroaielor, înzăpezirii sau a ploilor mari.

În același timp, o deosebită grijă trebuie dată modului în care sînt depozitate furajele, pentru ca acestea să nu se strice din cauza ploilor, umezelii sau a înghețului. Stogurile de fîn și paie vor fi controlate dacă sînt bine clădite și acoperite, apoi din timp în timp verificate pentru ca ploaia să nu le pătrundă și astfel să se strice. De asemenea, trebuie verificat acoperișul șurilor, fînarelor etc., unde sînt depozitate fînurile, deoarece o țiglă care lipsește sau cîteva șindrile stricate pot aduce pagube mari.

Sfecla de nutreț se păstrează bine în silozuri așezate la suprafața pămîntului. Rădăcinile se așază în grămezi înalte de 1,5 m, late de 1,5—2 m și lungi după necesitate. Deasupra, se pune un strat de pămînt de 20—30 cm. După ce vremea se răcește, stratul de pămînt se îngroașă pînă la 60—80 cm. Din loc în loc, se pun coșuri de aerisire (răsuflători) făcute din scînduri sau coceni de porumb.

Morcovii se lasă după recoltare în aer liber ca să se zvînte, apoi se așază în grămezi formate din straturi de 20 cm, avînd între ele straturi de nisip de 10-15 cm. În ce privește acoperirea grămezilor cu pămînt și aerisirea morcovilor depozitați, se procedează întocmai ca și în cazul sfeclei de nutreț.

La depozitarea grăunțelor din recolta acestui an, trebuie să se țină seama că ele au un procent mare de umiditate și, dacă nu sînt așezate în straturi subțiri în magazii uscate și aerisite, pot mucegăi repede.

O hrană foarte bună în timpul iernii o constituie furajele însilozate. Pe lîngă furajele ce au fost însilozate la timpul potrivit, se mai pot însiloza în săptămînile acestea coceni de porumb în amestec cu colete și frunze de sfeclă, sau cu tăiței de la fabrica de zahăr etc.

Organele zootehnice și conducerile gospodăriilor agricole de stat și ale gospodăriilor agricole colective, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să urmărească și să impulsioneze acțiunea de însilozare a porumbului care *este destinat pentru hrana animalelor și a celui care n-a ajuns la coacere deplină.* Prin însilozarea în bune condiții a tuturor resurselor vegetale în gospodăriile colective, se vor asigura pentru fiecare vacă de lapte cel puțin 3—4 tone de siloz, iar la stațiunile de montă, cîte 1,5 pînă la 2 tone pentru fiecare taur și 0,5 tone pentru fiecare berbec.

PREGĂTIREA ADĂPOSTURILOR

În afară de asigurarea hranei animalelor, o deosebită atenție se va acorda pregătirii adăposturilor. Pentru timpul rece și ploios, animalele au nevoie de adăposturi bune care să le ferească de frig și ploaie. De aceea, grajdurile, cocinele, cotețele, saivanele trebuie din timp pregătite, pentru a oferi animalelor adăposturi calde, luminoase, uscate și bine aerisite.

La adăposturile animalelor, după ce se execută toate reparațiile de zidărie (astuparea spărturilor, tencuitul etc.) se controlează dacă ușile și ferestrele se închid bine. În acest scop, se vor completa ochiurile de sticlă ce lipsesc de la ferestre, iar ușile se vor căptuși cu paie sau saci, spre a se împiedica pătrunderea în interior a gerului aspru. Totodată, se vor repara ieslea, ighiaburile, se vor înlocui scîndurile stricate din podele. În cazul cînd patul animalului este din pămînt, se sapă și se scoate un strat de 10—15 cm de pămînt și se înlocuiește cu altul proaspăt, uscat și bine bătătorit așa fel încît să nu se facă gropi. Șanțurile pe unde se scurge urina vor fi curățate și bine desfundate.

După ce aceste lucrări au fost terminate, se execută o curățenie temeinică a grajdurilor, apoi se face dezinfecția. Pregătirea adăpostului pentru iernatul animalelor poate fi socotită ca terminată numai după ce acesta va fi văruit complet atît pe dinafară, cît și pe dinăuntru.

Adăposturile mai vechi sau cele ale căror construcții par mai slăbite trebuie controlate și din punct de vedere al rezistenței acoperișului la greutatea zăpezii ce ar putea să cadă în timpul iernii. Nu rareori s-a întîmplat ca în iernile grele, la grajdurile vechi și șubrede, acoperișul să cadă din cauza zăpezii, provocînd dărîmarea grajdului și numeroase accidente.

De asemenea, se vor lua măsuri ca podul grajdului să fie închis, reparîndu-se și montîndu-se la loc ușile, completîndu-se scîndurile care lipsesc. În felul acesta, se vor evita accidentele ce le pot pricinui vînturile puternice, care, pătrunzînd sub acoperiș, îl rup în bucăți, dezvelind grajdul. Un pod bine închis contribuie la menținerea căldurii în grajd și ferește animalele de curenți.

În afară de cele de mai sus, pentru perioada iernii, animalelor li se va asigura apă bună de băut și pentru prepararea nutrețurilor. În jurul fîntînilor, pămîntul va fi bătătorit și pietruit, pentru ca animalele să nu se nămolească în timpul adăpatului. Pompele de apă vor trebui să fie învelite cu paie și gunoi, în felul acesta fiind ferite de îngheț. În grajd, vor fi așezate butoaie cu apă din care să se facă adăpatul pe timp geros, știind că nu este sănătos a se da vitelor apă prea rece, care poate provoca îmbolnăvirea lor.

Terminarea construcțiilor zootehnice la timp trebuie să constituie una dintre cele mai importante preocupări ale conducerilor gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective. În momentul de față, în numeroase gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective există grajduri, saivane, cocine, etc., a căror construcție a ajuns la acoperiș, însă din lipsă de materiale nu pot fi complet terminate, spre a fi date imediat în folosință. Iarna bate la ușă și animalele nu pot rămîne fără adăpost. Totodată, multe dintre aceste construcții vor fi cu siguranță degradate prin căderea ploilor și a zăpezilor. Acoperirea și finisarea construcțiilor destinate adăpostirii animalelor depind foarte mult de sprijinul pe care unitatea beneficiară trebuie să-l dea unităților de construcții. Acoperirea grajdurilor și saivanelor se poate face, bineînțeles, provizoriu, și cu paie sau coceni de porumb, în cazul cînd lipsește materialul prevăzut în deviz (țigla sau stuful). Bunăoară, gospodăria agricolă de stat Poiorani din regiunea Iași ar putea foarte bine să acopere saivanele pentru iernatul oilor cu paie, pe care mai tîrziu (după primirea stufului) să le întrebuințeze ca așternut pentru animale.

În timpul iernii, animalele nu stau numai în grajd. Ele au nevoie de mișcare în aer liber, la soare; chiar și în zilele cele mai reci este bine ca ele să fie scoase afară la plimbare timp de 10—20 de minute, după cum e temperatura aerului. Pentru plimbarea animalelor, pe lîngă fiecare grajd trebuie amenajate padocuri prin împrejmuirea unui teren mai mare sau mai mic, după numărul animalelor. Este bine ca aceste padocuri să fie construite pe terenuri nemlăștinoase, pietruite, care să nu rețină apa, pentru ca în timpul ploios să nu se transforme în mocirle care împiedică plimbarea animalelor sau chiar scoaterea lor în padoc.

Aplicarea acestor măsuri potrivit locului, grajdului și numărului animalelor depinde în mare măsură de munca de organizare și îndrumare depusă de organele zootehnice din gospodăriile agricole de stat și de la circumscripțiile zooveterinare. Acestea au datoria ca în cursul acestei luni să organizeze, atît la fermele gospodăriilor agricole de stat, la cele aparținînd gospodăriilor colective, cît și la stațiunile de montă comunale, pregătirea animalelor pentru iernat. În acest scop, comisiile de expertiză și bonitare vor vizita toate gospodăriile agricole de stat și colective, toate stațiunile de montă și, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare și cu conducerile unităților agricole socialiste, să organizeze munca astfel ca *animalele, grajdurile și furajele să fie pregătite în bune condiții pentru perioada de iarnă.*

Dr. MCLEA EUGEN
șeful serviciului creșterii animalelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Cu sprijinul agronomilor

Comunistul Liviu Plăianu, inginer agronom la punctul agricol din comuna Acîș, raionul Carei, a sărbătorit de curînd 15 ani de activitate în domeniul agriculturii. El a fost felicitat de către colectiviștii și întovărășiții din comună și de ceilalți țărani muncitori din satele învecinate.

Colectiviștii și țăranii muncitori din comuna Acîș leagă multe din succesele lor de activitatea inginerului agronom Liviu Plăianu. Îndrumați de el, colectiviștii au schimbat vacile din rasa locală cu vaci din rasa schwitz și simentaI, care dau o producție sporită de lapte. Numărul vacilor de lapte din aceste rase a ajuns acum la aproape 30. De asemenea, ei au construit o crescătorie și o îngrășătorie de porci care are 30 de scroafe fătătoare și peste 100 de porci puși la îngrășat. Gospodăria colectivă mai dispune de peste 500 de oi din rasa merinos, care au fost procurate la indicațiile inginerului Liviu Plăianu.

Pentru sporirea continuă a veniturilor gospodăriei au fost plantate 12 ha cu meri, cireși, caiși și pruni care în această parte a țării dau producții deosebit de frumoase. Gropile și plantările au fost făcute după indicațiile inginerului agronom.

Gospodăria colectivă din Acîș a realizat anul acesta producții mari la multe culturi. La porumb, de pildă, care a fost prășit de patru ori și la care s-a făcut polenizarea artificială suplimentară, producția medie de pe cele 50 ha este de 3.300 kg de boabe la hectar. La sfecla *de zahăr s-a obținut de pe 25 ha o producție medie de 20.000 kg la hectar.* Rezultate bune au obținut, datorită îndrumărilor inginerului agronom, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din satele Mihăeni și Unimăt.

Realizările agriculturii sovietice oglindite la Expoziția Agricolă Unională

Din experiența unităților fruntașe în cultura grîului și porumbului

(Urmare din numărul trecut)

După trecerea în revistă a principalelor probleme privind cultura porumbului în U.R.S.S., cred că va fi util acum să arăt cititorului și cîteva din rezultatele obținute de colhozuri și sovhozuri atît în ceea ce privește producția de boabe, cît și producția de masă verde pentru siloz.

Iată, de exemplu, sovhozul „Kuban" din raionul Gulkovici, ținutul Krasnodar. Este o gospodărie foarte cunoscută, care an de an obține rezultate bune. In 1954, sovhozul a avut însămînțate cu porumb 900 hectare (160 ha mai mult decît în 1953). Producția medie a fost de 3640 kg/ha boabe. Trebuie să atrag atenția că anul 1954 a fost în general nefavorabil din punct de vedere al condițiilor climatice. Porumbul s-a semănat după grîul de toamnă. Terenul a fost dezmiriștit. Toamna s-a arat la adîncimea de 25—27 cm, cînd s-au încorporat și îngrășămintele. Primăvara, semințele au fost tratate cu hexacloran (300—400 grame la 1.000 kg semințe). Semănatul s-a făcut în cuiburi așezate în pătrat, la distanța de 70x70 cm, dîndu-se 25 kg la ha; adîncimea de semănat a fost de 10—12 cm, iar temperatura solului de 10 grade Celsius. Ca lucrări de întreținere s-au făcut trei cultivații la adîncime din ce în ce mai mică. In timpul vegetației s-au dat îngrășăminte suplimentare: 150 kg superfosfat, 100 kg sare potasică și 80 kg azotat de amoniu. In fiecare cuib s-au lăsat cîte două plante. S-a aplicat polenizarea suplimentară.

Producții mai mari decît sovhozul „Kuban" a obținut colhozul „Lenin", raionul Mukacevo, regiunea Subcarpatică. In anul agricol 1953—54, recolta medie de porumb boabe a fost de 4.140 kg/ha pe suprafața de 859 ha. Pe o parcelă de 133,5 ha, brigada lui D. Iu. Voloșin a strîns cîte 5260 kg la ha, iar șefa de echipă M. Iu. Gabovda a obținut 6750 kg/ha în medie de pe 24 ha. In acest colhoz, porumbul a ocupat în anul trecut 39,7 la sută din suprafața cu cereale, dînd însă 73,9 la sută din recolta totală a cerealelor, ceea ce demonstrează o dată în plus marele avantaj al porumbului, ca cea mai productivă cereală.

In pavilionul „Cereale" sînt prezentate și rezultatele obținute în raionul Lipcani din R.S.S. Moldovenească, deoarece producția medie pe întreaga suprafață de 6420 ha însămînțată cu porumb a fost de peste 2500 kg/ha (cu 330 kg mai mult decît în 1953). Se arată la standul respectiv că s-a dat o foarte mare importanță acumulării și păstrării apei în sol, în timpul iernii executîndu-se lucrări de reținere a zăpezii, iar primăvara devreme s-au dat două cultivații (prima la 5—6 cm, iar a doua la adîncimea de semănat). In colhozurile din raion recoltatul se face separat, însă, concomitent cu recoltatul știuleților se taie și tulpinile pentru siloz. Insilozarea tulpinilor se face împreună cu rădăcinoase furajere în proporția: două părți coceni, o parte rădăcinoase. De altfel, din întreaga cantitate însilozată în aceste colhozuri în 1954, porumbul a reprezentat 60 la sută, iar din totalul furajelor concentrate, 80 la sută a fost tot porumbul, sub formă de boabe.

Rezultate remarcabile pot fi considerate și cele prezentate la standul colhozului „Hrușciov" din raionul Gorodoksk, regiunea Hmelnițki (pavilionul Ucrainei). Aici în 1954 s-au semănat 92 ha porumb, de pe care s-a recoltat în medie cîte 3950 kg la hectar. Se menționează însă că printre rîndurile de porumb s-au cultivat și alte plante: 10 ha cu varză, 2,3 ha cu castraveți, 2,7 ha cu floarea-soarelui, 65 ha cu sfeclă furajeră și 10 ha cu fasole. In felul acesta, de pe aceeași suprafață, s-a obținut un întreg sortiment de produse alimentare.

In Ucraina de altfel există foarte multe unități fruntașe. Si nu e de mirare. Nu trebuie să uităm că această republică a avut în 1954 peste 50 la sută din întreaga suprafață cultivată cu porumb în Uniunea Sovietică. Ucraina este patria vestiților cultivatori de porumb M. E. Ozernîi, E. S. Hobți, E. A. Doliniuk, E. V. Blajevski, toți Eroi ai Muncii Socialiste. In anul 1954, E. A. Doliniuk, șefă de echipă în colhozul „Stalin", raionul Melnița-Podolski, regiunea Tarnopol, a obținut 8200 kg/ha porumb boabe, pe suprafața de 15 ha. T. I. Gobovda din regiunea Subcarpatică a obținut în anul 1949 o producție record de 22.900 kg/ha porumb, iar P. G. Pencev 23.100 kg/ha. E. V. Blajevski, în anul 1950 a strîns 12.800 kg/ha, în 1952 cu 300 kg mai puțin, iar în anul trecut, care a fost secetos, a reușit totuși să obțină 4500 kg/ha*).

Dar, desigur cel mai cunoscut dintre toți fruntașii în cultura porumbului este M. E. Ozernîi, Erou al Muncii Socialiste, laureat al Premiului Stalin. Producțiile de porumb boabe obținute de el au fost: 10.350 kg/ha (1936), 10.850 kg/ha (1937), 9.000 kg/ha (1938), 12.000 kg/ha (1939 și 1940). După război, M. Ozernîi a strîns cîte 17.500 kg/ha porumb de pe suprafața de 8 ha, iar de pe 2 ha a realizat media de 22.380 kg. In condițiile nefavorabile ale anului 1954, Mark Ozernîi a reușit totuși să obțină 14.300 kg/ha. Iată acum și felul în care a lucrat el anul trecut. In toamna lui 1953 a arat cu plugul cu antetrupiță la adîncimea de 25 cm, dînd totodată și 10 tone bălegar la hectar. Iarna s-a făcut reținerea zăpezii pe întreaga suprafață. Primăvara, pînă la semănat, solul a fost lucrat cu cultivatorul, prima dată la adîncimea de 12 cm, cînd s-au îngropat și 8 tone mraniță, 300 kg. gunoi de păsări și 100 kg superfosfat la hectar, iar a doua oară — înainte de semănat — la adîncimea de 10 cm. Pentru semănat a ales numai semințe bune, tratate cu granozan, dînd la hectar cantitatea de 20 kg. In prealabil semințele au fost încălzite. Intreaga suprafață a fost însămînțată în cuiburi așezate în pătrat, cînd temperatura solului era de 10 grade C. După ce porumbul a răsărit iar plantele aveau 3—4 frunzulițe, terenul a fost boronit cu o grapă ușoară. Cînd plantele au avut formate 4—5 frunzulițe, s-a făcut răritul, lăsîndu-se la fiecare cuib cîte 2 plante. In timpul vegetației, după rărit și apoi înaintea înfloritului, s-au aplicat îngrășăminte suplimentare: 80 kg superfosfat și 30 kg sare potasică. Ca lucrări de întreținere s-au dat 4 prașile, prima la adîncimea de 7—8 cm, a doua la 6—7 cm, a treia și a patra la 4—5 cm. In timpul verii s-a făcut copilitul de 2 ori. Pe întreaga suprafață s-a executat polenizarea suplimentară. Pentru sămînță, știuleții s-au ales din lan, înainte de recoltat. Trebuie spus că Mark Ozernîi este cunoscut și ca selecționar. El a creat prin alegere un nou soi de porumb denumit „Partizanka" cu o mare productivitate. Boabele sînt de culoare albă. Greutatea știuleților este în medie de 450 gr, iar înălțimea plantelor de 270—300 cm.

Marile foloase pe care le aduce porumbul însilozat au fost recunoscute în mod unanim de colhoznici, care au cultivat mari suprafețe în vederea însilozării, obținînd producții foarte mari de masă verde, ceea ce le-a dat posibilitatea să dezvolte într-o măsură remarcabilă sectorul creșterii animalelor. Iată acum și faptele.

Colhozul „Hrușciov" din raionul Egurițki, R.S.S. Moldovenească, este prezentat în cadrul pavilionului „Creșterea animalelor". Standul respectiv demonstrează rolul important al porumbului, care în colhoz a fost folosit ca hrană sub toate formele. Acest colhoz este dezvoltat multilateral și are organizate 6 ferme de creștere a animalelor. Terenul este împărțit în asolamente de cîmp, furajere și de lîngă ferme. Se practică conveierul verde în care porumbul ocupă un loc însemnat, fiind cultivat împreună cu pepenii furajeri. In anul 1954, colhozul a recoltat pentru siloz peste 5400 tone porumb masă verde. Producția medie la hectar a fost de 52.700 kg. Pentru fiecare vacă (din cele 172 capete) s-a însilozat o cantitate foarte mare de porumb: 11,6 tone! Deci cam de trei ori mai mult decît se recomandă în genere la noi. De altfel rațiile porcilor și vacilor se compun în proporție de 80 la sută din porumb. Rezultatul a fost că față de 1953 în anul 1954 producția medie de lapte a fost cu 667 kg mai mare.

Producții mari de masă verde a obținut și colhozul „Stalin" din raionul Vornarsk, R.S.S.A. Ciuvașă, și anume 80.000 kg/ha masă verde și 16.600 kg/ha boabe, ceea ce a permis colhozului să însilozeze pentru fiecare vacă o cantitate de 8 tone porumb. Insă, în afară de porumb, vacile au mai primit cîte 2 tone fîn, 7,5 tone bostănoase și cartofi și 0,8 tone concentrate. In total, s-au însilozat 80 tone știuleți și 1500 tone masă verde completă, în turnuri, gropi și transee oblice.

Asupra exemplului colhozului „Lenina dzirkstele" din raionul Valuski, R.S.S. Letonă, mă opresc dintr-un motiv special. Producția medie de masă verde a fost de 108.000 kg/ha sau 19.440 unități nutritive, în anul 1954. Porumbul s-a semănat după cartofi, într-un sol turbos, arat la 20—23 cm adîncime și care a fost grăpat primăvara. Lucrările de întreținere au constat din cultivație și *mușuroit*, o dată cu care s-au introdus și îngrășămintele: 200 kg/ha superfosfat și 200 kg/ha sare potasică. Mușuroitul, care se combate în mod absolut la noi, a fost acolo aplicat, pentru că clima este în general umedă și în felul acesta a existat posibilitatea de a se elimina prin evaporație o parte din excesul de umezeală. Semănatul s-a făcut în cuiburi așezate în pătrat la distanța de 70x70 cm, dîndu-se 26—30 kg/ha. Recoltatul s-a făcut în stadiul de maturitate lapte-ceară.

Ca ultim exemplu, în legătură cu cultura porumbului, voi da colhozul „Kirov", din raionul Voskresensk, R.S.S.A. Bașkiră, pentru că mi s-a părut interesant modul în care a rezolvat problema recoltatului celor 24 ha porumb (în Bașkiria, cultura porumbului a fost de curînd introdusă). Recoltatul s-a făcut cu combina de cereale „Kommunar". După cum a arătat experiența, combina de cereale adaptată nu putea în același timp să reteze, să absoarbă și să taie o masă verde atît de bogată, mai ales fără recoltarea prealabilă a știuleților. De aceea, știuleții au fost recoltați separat, manual, iar masa de siloz a fost tăiată cu combina în două rînduri: prima dată la înălțimea de 1,25—1,50 m, iar a doua oară restul masei.

★

Cîteva cuvinte de încheiere. Experiența unităților fruntașe din U.R.S.S. în ceea ce privește cultura grîului și porumbului, dovedește încăodată un adevăr esențial care trebuie să servească drept învățătură de bază pentru toți cei ce se ocupă cu practica agriculturii: nu aplicarea unei singure metode agrotehnice sau biologice poate duce la realizarea de producții mari, ci traducerea în viață a întregului lanț de măsuri recomandate de oamenii de știință.

Și mai dovedește încă un lucru: resursele uriașe de producție ale agriculturii sovietice, care, puse în valoare, întrec cu mult nivelul producției globale din cele mai înaintate țări capitaliste.

Ing. E. MEVES

*) *O știre apărută în ziarul „Selskoe Hoziaistvo" nr. 261 din 3 noiembrie 1955 arată că E. V. Blajevski a strîns anul acesta o recoltă de 8500 kg/ha porumb pe suprafața de 15 ha.*

Fîntîna „Spicul" de la Expoziția Agricolă Unională.

Erată. In cadrul articolului au apărut cîteva cifre greșite, pentru care facem respectiva rectificare: 1) Suprafața semănată cu grîu de toamnă în anul 1954 a reprezentat 31,9 la sută din totalul suprafeței ocupate de grîu, și nu 13,9 la sută (Agricultura noua nr. 158); 2) Pentru 100 kg porumb masă verde corespund 20,0 unități nutritive și nu 200 (Agricultura Nouă, nr. 159).

Ziua Mondială a Tineretului

In fiecare an, la 10 noiembrie, de la un capăt la celălalt al globului pămîntesc, tinerii își sărbătoresc ziua lor — Ziua Mondială a Tineretului.

In urmă cu 10 ani, la 10 noiembrie 1945, ca urmare a întăririi unității tineretului în lupta pentru zdrobirea fascismului, a fost posibilă organizarea la Londra a unei conferințe mondiale a tineretului, la care au participat reprezentanți a 30 de milioane de tineri din 63 de țări. La această întîlnire, organizată din inițiativa Consiliului Mondial al Tineretului, s-a constituit Federația Mondială a Tineretului Democrat (F.M.T.D.).

De atunci, rîndurile F.M.T.D. au crescut și s-au întărit an de an. In prezent, F.M.T.D. numără 87 de milioane de tineri din 97 de țări. Alături de F.M.T.D., în frățească prietenie, activează și luptă Uniunea Internațională a Studenților (U.I.S.), puternică organizație a tineretului studențesc democrat.

O dată cu numărul membrilor săi, a crescut considerabil și prestigiul F.M.T.D. Acest prestigiu, care are la bază lupta neobosită, consecventă, desfășurată de F.M.T.D. pentru drepturile tineretului, constituie azi unul din factorii principali ai forței organizației mondiale a tineretului democrat din lumea întreagă.

Incă din anul 1946, F.M.T.D. a inițiat sprijinirea luptei tineretului democrat dintr-o serie de țări, printre care și Spania. De atunci, ziua de 14 aprilie se sărbătorește ca zi a solidarității cu lupta tineretului spaniol. Tot din inițiativa F.M.T.D., din anul 1948 se sărbătorește ziua de 21 februarie ca zi a luptei împotriva regimului colonial și a solidarității cu tineretul din țările coloniale și dependente.

O mare și prețioasă contribuție a adus tineretul la cauza menținerii și consolidării păcii în lume. Tinerii de pretutindeni știu bine că de asigurarea păcii depinde înfăptuirea visurilor lor celor mai îndrăznețe, mai avîntate și pline de speranțe într-un viitor fericit.

Sub steagul F.M.T.D. și însuflețiți de lozinca „Tineri, uniți-vă, înainte, pentru o pace trainică", milioane de tineri de diferite convingeri politice și credințe religioase, de diferite profesii, din diverse organizații naționale și internaționale s-au alăturat cauzei sfinte a păcii. Tineretul lumii, mobilizat de F.M.T.D., a contribuit deosebit de activ la strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena, a participat activ la conferința țărilor Asiei și apoi la conferința țărilor africano-asiatice de la Bandung, precum și la Adunarea Mondială a Păcii de la Helsinki.

F.M.T.D. sprijină activ principiul coexistenței pașnice, precum și rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor internaționale litigioase. Pentru triumful acestor principii, tineretul din Europa a desfășurat și desfășoară o luptă activă.

Alături de tinerii din Republica Democrată Germană și din R. F. Germană, tineretul european luptă cu hotărîre împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, pentru crearea unei Germanii unite și pașnice. Cursa înarmărilor, a cheltuielilor militare apasă greu pe umerii tineretului din țările capitaliste, creîndu-le condiții de muncă și de viață nemaipomenit de grele. F.M.T.D. educă tineretul în spiritul luptei împotriva acestor stări de lucruri, organizează lupta tinerilor pentru revendicări economice, pentru condiții de viață omenești. Așa, de pildă, în anul 1948 s-a ținut la Varșovia Conferința internațională a tinerilor muncitori, la care s-au discutat cele mai arzătoare probleme ale tineretului, cum ar fi dreptul la muncă și la odihnă, dreptul la învățătură etc. In anul 1953, s-a ținut la Viena Conferința internațională pentru apărarea drepturilor tineretului, iar la sfîrșitul anului 1954, a avut loc la Viena întîlnirea internațională a tineretului sătesc.

Cele 5 Festivaluri Mondiale ale Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, organizate de F.M.T.D., au constituit un minunat prilej de cunoaștere între tineri, de strîngere a legăturilor de prietenie, de întărire a păcii. Numai la ultimul Festival de la Varșovia, au luat parte circa 30.000 de tineri din 114 țări. La acest festival au participat și peste 300 de organizații care nu sînt membre ale F.M.T.D. și U.I.S.

In ultima vreme, din inițiativa F.M.T.D., au loc numeroase schimburi de delegații între țări și continente, care prilejuiesc o și mai temeinică cunoaștere a țărilor respective și a vieții tineretului din aceste țări. Un mare interes în rîndurile tineretului lumii îl stîrnește vizitarea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, unde tinerii duc o viață liberă, plină de bucurii, viață în care toate căile spre un viitor luminos și fericit le sînt deschise.

Tineretul din țara noastră luptă cu însuflețire în cadrul F.M.T.D. pentru pace în lume, pentru o viață mai bună. Tineretul romîn, mobilizat de U.T.M., și sub conducerea partidului, luptă pentru îndeplinirea și depășirea ultimului plan anual al cincinalului, pentru înflorirea și întărirea patriei noastre. Lupta pentru dezvoltarea economică și culturală a țării noastre este cea mai prețioasă contribuție pe care tineretul romîn o aduce cauzei păcii între popoare, cauză pentru care luptă întregul tineret al lumii.

La cea de a 10-a aniversare a constituirii F.M.T.D., tinerii din țara noastră își string și mai mult rîndurile în jurul organizației lor internaționale și sînt hotărîți să lupte pentru înfăptuirea țelurilor lor.

Sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie la Moscova

Ședința solemnă de la Teatrul Mare

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

In ajunul sărbătorii întregului popor — cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, capitala Uniunii Sovietice — Moscova — este înveșmîntată în roșu și strălucește de mii de lumini. Fațadele clădirilor publice sînt pavoazate cu portretele lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, ale conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernului sovietic, cu panouri cuprinzînd chemările Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu prilejul celei de-a 38 aniversări a Marelui Octombrie.

In seara zilei de 6 noiembrie a avut loc la Teatrul Mare al U.R.S.S. ședința solemnă a Sovietului de deputați ai oamenilor muncii din Moscova împreună cu reprezentanți ai organizațiilor de partid, obștești și ai armatei sovietice, consacrată sărbătoririi celei de-a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Frontispiciul teatrului este împodobit cu 16 steaguri roșii și cu stemele republicilor unionale — simbolul prieteniei indestructibile a popoarelor U.R.S.S. In sală, deasupra parterului și lojilor sînt întinse pînze roșii pe care sînt scrise chemările cu prilejul sărbătoririi. Pe fundalul imensei scene, încadrate de steaguri, se văd portretele întemeietorului primului stat socialist din lume — V. I. Lenin și continuatorului operei sale, I. V. Stalin. Pe ambele părți strălucesc cifrele anilor 1917 și 1955. Chemarea „Trăiască cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie" strălucește în litere de aur.

In sala teatrului sînt prezenți muncitori fruntași din întreprinderile și de pe șantierele din Moscova, reprezentanți ai intelectualității, ai organizațiilor de partid, sovietice și obștești, miniștri, deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și al Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., ostași ai armatei sovietice și oaspeți din străinătate. In loji se află șefi unor ambasade și legații acreditați la Moscova.

Asistența salută cu aplauze furtunoase, prelungite apariția în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov, A. B. Aristov, P. N. Pospelov, D. T. Șepilov.

Ședința a fost deschisă de M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului Moscova.

Raportul cu privire la cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost prezentat de L. M. Kaganovici, membru al Prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a fost primit cu căldură de asistență.

După ședința solemnă a avut loc un mare concert la care și-au dat concursul artiști de la teatrele din Moscova și din alte orașe.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 Noiembrie, în Piața Roșie din Moscova a avut loc tradiționala paradă militară cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In tribunele situate de-a lungul zidurilor Kremlinului se află mii de oaspeți — muncitori din uzine și fabrici, oameni de știință și artă, colhoznici, deputați ai Sovietelor Supreme ale U.R.S.S. și R.S.F.S.R., miniștri, delegații din străinătate. In Piață se află membri ai corpului diplomatic și atașați militari.

La orele zece dimineața urcă la tribuna mausoleului lui Lenin și Stalin conducătorii Partidului Comunist și guvernului sovietic. Oaspeții prezenți la paradă îi salută cu aplauze prelungite.

Parada este primită de Gheorghi Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S.

Impreună cu comandantul parăzii, Kiril Moskalenko, mareșal al Uniunii Sovietice, el trece în revistă trupele aliniate în Piață și pe străzile învecinate. Felicitînd pe participanții la paradă cu prilejul sărbătorii, mareșalul Jukov urcă la tribuna mausoleului și rostește o cuvîntare.

★ ★ ★

Fanfara anunță începerea parăzii. Prin fața mausoleului și a tribunelor din Kremlin trec în pas de paradă elevi ai Academiilor militare. Tribunele aplaudă batalioanele de ofițeri — floarea și mîndria forțelor armate ale poporului sovietic. Trec în pas cadențat elevii marinari de la Școala maritimă militară superioară de geniu, trec grănicerii care păzesc cu vigilență frontierele țării sovietice. Cei prezenți în tribune întîmpină cu căldură pe cei mai tineri participanți la paradă — elevii școlii „Suvorov" și elevii Școlii de marină „Nahimov" din Leningrad.

O deosebită impresie produce asupra invitaților la paradă trecerea unităților motorizate de infanterie și de parașutiști și a unităților de artilerie. Artileria antiaeriană este urmată de tunuri antitanc, tunuri cu reacție de diferite calibre. Cu un zgomot puternic străbat Piața Roșie tractoare cu șenile ducînd în urma lor tunuri automate, artileria cu bătaie lungă.

La paradă ia parte și aviația. Ca un fulger au trecut deasupra Pieții avioane cu reacție.

Parada militară din Piața Roșie a arătat în mod grăitor că forțele armate sovietice încununate de gloria victoriilor stau de strajă păcii și securității marii țări a Sovietelor.

După încheierea parăzii a început demonstrația oamenilor muncii.

In Piața pavoazată de sărbătoare pășesc coloanele sportivilor — puternica tînără generație a constructorilor comunismului. In toate culorile curcubeului strălucesc steagurile de mătase ale asociațiilor sportive.

Pe pînze roșii figurează chemările înflăcărate ale Comitetului Central al Partidului Comunist cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marelui Octombrie. Trece o arcă împodobită cu flori aprinse de toamnă. Pe ea stă scris: „Glorie partidului nostru!". Deasupra coloanelor se înalță portretele conducătorilor partidului comunist și guvernului sovietic, Bulganin, Hrușciov, Kaganovici, Kiricenko, Malenkov, Mikoian, Molotov, Pervuhin, Saburov, Suslov, Voroșilov.

Oamenii muncii din raionul Lenin poartă înaintea coloanei lor un basorelief al lui Lenin — întemeietorul partidului comunist și al primului stat socialist din lume.

In avangarda coloanei oamenilor muncii din raionul Molotov este purtat un panou înfățișînd centrala hidroelectrică de la Kuibîșev. In tribune răsună aplauze. In ajunul marii sărbători, pe malurile mărețului fluviu rus, oamenii sovietici au dobîndit o nouă victorie asupra forțelor elementare ale naturii, zăgăzuind Volga în fața dealurilor Jiguli.

De la un capăt la celălalt al pieței fîlfîie steaguri de culoarea cerului pe care sînt înscrise cuvintele sfinte „Pace lumii".

Inaintează o coloană purtînd un panou pictat artistic care înfățișează muncitori sovietici și chinezi. Ei își string cu putere mîinile. Dedesubt stă scris: „Prietenie veșnică".

Sărbătorind măreața aniversare, oamenii sovietici, demonstrează unitatea frățească și prietenia cordială cu popoarele din China, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, Romînia, Albania, Republica Populară Mongolă, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Democrată Vietnam, Republica Democrată Germană.

In rîndul demonstranților se află numeroși tineri viguroși, plini de viață și de încredere în ziua lor de mîine. Pășesc tineri muncitori, studenți ai instituțiilor de învățămînt superior, elevi ai școlilor medii tehnice. Printre studenți se află reprezentanți a zeci de popoare de peste hotare — chinezi și polonezi, coreeni și germani, albanezi și romîni, care studiază în U.R.S.S.

In această zi de sărbătoare, locuitorii Moscovei transmit un salut popoarelor din Republica Populară Federativă Iugoslavia. Pe multe pînze sînt înscrise cuvintele „Să se întărească și să înflorească prietenia frățească și colaborarea între popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei!"

In semn de solidaritate internațională cu oamenii muncii din țările capitaliste care luptă pentru pace și democrație, demonstranții poartă portrete ale conducătorilor partidelor comuniste din Franța, Italia, Spania, India, Brazilia, S.U.A., Marea Britanie.

In Piața Roșie răsună puternice urale în cinstea prieteniei și colaborării popoarelor Angliei, Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice în lupta lor pentru slăbirea încordării internaționale, pentru coexistența pașnică a statelor și asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

Numeroase pancarte se înalță deasupra coloanelor. Pe acestea sînt înscrise cuvinte exprimînd dorința oamenilor sovietici de a întări prietenia și colaborarea cu popoarele Franței și Italiei, cu oamenii muncii din Republica Federală Germană.

Demonstrația de sărbătoare a oamenilor muncii din Moscova a demonstrat întregii lumi unitatea de nezdruncinat a partidului comunist și a poporului sovietic, voința de neînfrînt a oamenilor sovietici de a întări puterea patriei lor socialiste, de a apăra și întări pacea în întreaga lume.

Conferința de la Geneva

După o săptămînă de lucru

La Geneva au continuat lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. In cele două ședințe ținute la 3 și 4 noiembrie s-a discutat tot primul punct din ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. In cadrul dezbaterilor care au avut loc, miniștrii celor trei puteri occidentale și-au exprimat punctul de vedere asupra propunerilor făcute de V. M. Molotov în legătură cu încheierea unui tratat de securitate colectivă în Europa și cu crearea unui consiliu permanent pe întreaga Germanie.

Miniștrii apuseni au fost de acord că propunerile sovietice au contribuit la apropierea pozițiilor participanților la conferința în problema securității. In ce privește propunerea unui Consiliu permanent pe întreaga Germanie, ei au ridicat obiecții. După părerea lor propunerea sovietică nu ar ține seama de unificarea Germaniei și prezintă lipsa că nu stabilește alegeri în Germania pentru anul 1956. Dulles a declarat că prima sa impresie este că propunerea sovietică cu privire la crearea unui consiliu permanent pe întreaga Germanie nu poate fi acceptată.

Din declarația miniștrilor apuseni, s-a desprins că ei se mențin pe poziția de a nu accepta stabilirea unui contact între cele două state germane. In cuvîntul lor, miniștrii apuseni au încercat să dovedească din nou așa-zisul caracter defensiv al Pactului Atlanticului de Nord, în care, conform punctului lor de vedere, ar trebui să intre Germania unificată și remilitarizată.

In declarațiile pe care le-a făcut în ședințele din 3 și 4 noiembrie, V. M. Molotov a răspuns la criticile și observațiile făcute propunerilor sovietice de către miniștrii apuseni și a demonstrat încă o dată clar în ce constă realismul și justețea propunerilor prezentate de delegația sovietică.

In propunerile pe care le-a făcut, delegația sovietică a respectat directivele șefilor celor patru guverne și a ținut seamă de cerințele asigurării păcii și securității în Europa. Propunerile sovietice au privit cu toată răspunderea primejdia pe care o reprezintă pentru pacea și securitatea popoarelor Europei remilitarizarea Germaniei. Uniunea Sovietică nu poate să nu țină seama că popoarelor care au suferit direct de pe urma agresiunii germane trebuie sa li se asigure garanții trainice în ce privește securitatea lor. Nu se poate uita, astfel, că tocmai condițiile create de împărțirea Europei în blocuri militare apusene au permis Germaniei fasciste să se înarmeze și să dezlănțuie agresiunea în cel de al doilea război mondial.

După primul război mondial, au fost încheiate tratate care, chipurile, garantau că militarismul german nu se va mai ridica și nu va mai primejdui securitatea popoarelor europene. A ținut seama oare, Germania militarizată și fascizată de acele acorduri? Nu este firesc atunci să se pună întrebarea pe care a adresat-o V. M. Molotov delegațiilor apusene: „Ce se va întîmpla dacă Germania unificată va denunța toate tratatele și acordurile și se va angaja ea însăși pe calea creării de grupări militare pe care ea le va considera necesare"? Vor putea oare, atunci, garanțiile oferite de propunerile apusene să asigure securitatea U.R.S.S. și a celorlalte state europene? Istoria arată că nu. Iată dar de ce Uniunea Sovietică se pronunță împotriva unor astfel de măsuri care prevăd nu unificarea Germaniei, așa cum se face caz, ci înarmarea și includerea ei în gruparea militară agresivă a Pactului Atlanticului de Nord.

In propunerile făcute în legătură cu rezolvarea problemei germane, delegația sovietică a ținut seama atît de interesele poporului german, cît și de situația în care se află în prezent Germania. Nu se poate nega, oricît ar încerca s-o facă puterile apusene, că azi există două state germane care urmează în dezvoltarea lor două linii fundamental deosebite. In vreme ce R. F. Germană urmează calea remilitarizării și este înglobată în blocurile militare, R. D. Germană se dezvoltă pe calea construcției pașnice, pe calea care duce la socialism. De aceea, pentru ușurarea rezolvării problemei germane, delegația sovietică propune să se asigure o înțelegere în primul rînd între cele două părți ale Germaniei. Acest lucru l-ar putea realiza tocmai consiliul permanent pe întreaga Germanie, din care ar urma să facă parte reprezentanți ai R. F. Germane și R. D. Germane.

In ce privește ținerea alegerilor pe întreaga Germanie, pe care le propun puterile apusene, nu se poate să nu se remarce ca ele n-ar avea un caracter liber. Procedura electorală ar urma să fie stabilită de cele patru puteri, iar desfășurarea alegerilor ar urma să fie supravegheată de observatori străini. Dar chiar ținerea alegerilor ar fi o hotărîre care vine din afară. Reprezentanții poporului german n-au fost și nici nu urmează să fie consultați dacă sînt de acord cu fixarea unor alegeri în Germania. Delegațiile apusene n-au acceptat ca la conferință să fie invitate delegațiile reprezentative ale celor două guverne germane. Or, Uniunea Sovietică consideră că problema ținerii de alegeri în Germania este o chestiune în care trebuie să hotărască poporul german însuși. Mai ales că, în ce privește ținerea de alegeri, poporul german are o tristă experiență. Prin așa-zise alegeri libere a venit la putere și Hitler în 1933. Ce garanții există că n-ar mai putea veni la putere un nou Hitler? Sînt încă în Germania occidentală destui fasciști care se bucură de ocrotirea guvernului de la Bonn și care mai reușesc să înșele anumiți oameni.

Din discutarea primului punct al ordinei de zi, s-a vădit că delegațiile apusene condiționează încheierea unui acord de securitate de așa-zisa rezolvare a problemei germane în spiritul propunerilor cuprinse de „planul Eden", căruia i s-a adăugat partea care se referă la securitatea europeană. „Planul Eden" însă nu face altceva decît să recunoască necesitatea asigurării securității europene. Chiar așa întregit, „planul Eden" condiționează problema așa-ziselor garanții pentru U.R.S.S. și țările democrat-populare de înglobarea în Pactul Atlanticului de Nord a Germaniei militarizate. Mai mult, zona de limitare și inspecție a armamentelor propusă este prevăzut de „planul Eden" să treacă pe la granița de est a Germaniei unificate și înglobată în blocurile militare apusene și nu pe unde se află azi linia dintre Est și Vest.

Poziția delegațiilor apusene în rezolvarea primului punct de pe ordinea de zi a conferinței nu are darul să ajute la progresul lucrărilor. De altfel, această poziție este apreciată ca necorespunzătoare chiar de unele cercuri politice apusene. De asemenea, în sînul opiniei occidentale se manifestă tot mai pronunțat nemulțumirea față de felul în care reprezentanții apuseni înțeleg să contribuie la buna desfășurare a lucrărilor.

O deosebită impresie a produs în întreaga lume proiectul de tratat de securitate colectivă propus de V. M. Molotov. El este apreciat ca un drum concret care ar duce la asigurarea securității europene și la rezolvarea problemei germane. In legătură cu aceasta, ziarul „L'Information" scria: „Germanii din Vest consideră ultimul plan rusesc ca un eveniment important. Ceea ce îi face să judece cu severitate memorandumul occidental căruia i se reproșează acum la Bonn că reprezintă o „politică fără imaginație..." Germanii de la Bonn consideră că zona de înarmare limitată și controlată propusă de planul occidental este mai primejdioasă pentru ei decît cea din planul sovietic".

In ședința din 4 noiembrie, J. F. Dulles a prezentat un proiect privind organizarea de alegeri libere în întreaga Germanie în cursul lunii septembrie 1956. V.M. Molotov care a luat cuvîntul de două ori în cursul acestei ședințe, a subliniat apropierea care s-a realizat în problema securității și anume în privința refuzului de a se recurge la forță și de a se acorda ajutor agresorului și în privința creării unei zone de control și limitare a armamentelor. El a arătat, de asemenea, că delegația U.R.S.S. va studia atent propunerea făcută de Dulles și a propus să se cadă de acord pentru invitarea reprezentanților R.D. Germane și R.F. Germane la conferință pentru a-și exprima punctul lor de vedere.

In zilele de 5, 6 și 7 noiembrie, lucrările conferinței au făcut o pauză. In acest timp, V. M. Molotov a plecat la Moscova, Dulles a făcut o vizită la Viena și Belgrad, MacMillan a fost la Londra iar Pinay la Paris.

Lucrările conferinței vor fi reluate azi 8 noiembrie.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52